

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

INTEGRAAL VERSLAG
MET
VERTAALD BEKNOPT VERSLAG
VAN DE TOESPRAKEN

COMPTE RENDU INTÉGRAL
AVEC
COMPTE RENDU ANALYTIQUE TRADUIT
DES INTERVENTIONS

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

COMMISSION DE LA JUSTICE

dinsdag

mardi

04-02-2003

04-02-2003

14:15 uur

14:15 heures

AGALEV-ECOLO	<i>Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
CD&V	<i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
FN	<i>Front National</i>
MR	<i>Mouvement réformateur</i>
PS	<i>Parti socialiste</i>
cdH	<i>centre démocrate Humaniste</i>
SP.A	<i>Socialistische Partij Anders</i>
VLAAMS BLOK	<i>Vlaams Blok</i>
VLD	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
VU&ID	<i>Volksunie&ID21</i>

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>	
DOC 50 0000/000	<i>Parlementair document van de 50e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>	DOC 50 0000/000	<i>Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>
QRVA	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>	QRVA	<i>Questions et Réponses écrites</i>
CRIV	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (op wit papier, bevat ook de bijlagen)</i>	CRIV	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral définitif et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (sur papier blanc, avec les annexes)</i>
CRIV	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)</i>	CRIV	<i>Version Provisoire du Compte Rendu Intégral (sur papier vert)</i>
CRABV	<i>Beknopt Verslag (op blauw papier)</i>	CRABV	<i>Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)</i>
PLEN	<i>Plenum (witte kaft)</i>	PLEN	<i>Séance plénière (couverture blanche)</i>
COM	<i>Commissievergadering (beige kaft)</i>	COM	<i>Réunion de commission (couverture beige)</i>

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>	<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>
<i>Bestellingen :</i>	<i>Commandes :</i>
<i>Natieplein 2</i>	<i>Place de la Nation 2</i>
<i>1008 Brussel</i>	<i>1008 Bruxelles</i>
<i>Tel. : 02/ 549 81 60</i>	<i>Tél. : 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax : 02/549 82 74</i>	<i>Fax : 02/549 82 74</i>
<i>www.deKamer.be</i>	<i>www.laChambre.be</i>
<i>e-mail : publicaties@deKamer.be</i>	<i>e-mail : publications@laChambre.be</i>

INHOUD

Interpellatie van mevrouw Greta D'hondt tot de minister van Justitie over "het loonbeslag en de verhoging voor kinderen ten laste van het bedrag van het loon dat niet vatbaar is voor beslag" (nr. 1558)

Sprekers: **Greta D'hondt, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Moties

Vraag van mevrouw Greta D'hondt aan de minister van Justitie over "het toekennen van een tolk voor slachtoffers van misdrijven of voor hun nabestaanden" (nr. A833)

Sprekers: **Greta D'hondt, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Interpellatie van de heer Bert Schoofs tot de minister van Justitie over "de oproep van het parket van de procureur des Konings te Hasselt aan de inwoners van het ambtsgebied om verdachten en criminele feiten te signaleren" (nr. 1563)

Sprekers: **Bert Schoofs, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Moties

Vraag van de heer Geert Bourgeois aan de minister van Justitie over "de vernietiging door het Arbitragehof van de 'derde toegangsweg' tot de magistratuur" (nr. A846)

Sprekers: **Geert Bourgeois, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Samengevoegde vragen van
- de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over "het nationaal veiligheidsplan" (nr. A864)
- de heer Geert Bourgeois aan de minister van Justitie over "het uitblijven van het nieuwe veiligheidsplan" (nr. A894)

Sprekers: **Tony Van Parys, Geert Bourgeois, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Samengevoegde vragen van
- de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over "de uitspraken van Koen Dassen over de parlementaire controle" (nr. A882)
- de heer Geert Bourgeois aan de minister van Justitie over "de uitspraken van de nieuwe chef van de Staatsveiligheid met betrekking tot de parlementaire controle van zijn dienst" (nr. A896)

Sprekers: **Tony Van Parys, Geert Bourgeois, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Vraag van de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over "de leegstand in het gerechtsgebouw te Brussel van de ex-lokalen van de rechtbank van koophandel" (nr. A873)

SOMMAIRE

Interpellation de Mme Greta D'hondt au ministre de la Justice sur "la saisie sur salaire et l'augmentation, pour enfants à charge, de la quotité non saisissable de la rémunération" (n° 1558)

Orateurs: **Greta D'hondt, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Motions

Question de Mme Greta D'hondt au ministre de la Justice sur "la désignation d'un interprète chargé d'assister les victimes de délits ou leurs proches survivants" (n° A833)

Orateurs: **Greta D'hondt, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Interpellation de M. Bert Schoofs au ministre de la Justice sur "l'appel adressé par le parquet du procureur du Roi de Hasselt aux habitants du ressort afin qu'ils signalent les suspects et les faits criminels" (n° 1563)

Orateurs: **Bert Schoofs, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Motions

Question de M. Geert Bourgeois au ministre de la Justice sur "l'annulation par la Cour d'arbitrage de la 'troisième voie d'accès' à la magistrature" (n° A846)

Orateurs: **Geert Bourgeois, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Questions jointes de
- M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "le plan national de sécurité" (n° A864)

- M. Geert Bourgeois au ministre de la Justice sur "le nouveau plan de sécurité qui se fait attendre" (n° A894)

Orateurs: **Tony Van Parys, Geert Bourgeois, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Questions jointes de
- M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "les déclarations de M. Koen Dassen concernant le contrôle parlementaire" (n° A882)

- M. Geert Bourgeois au ministre de la Justice sur "les déclarations du nouvel administrateur général de la Sûreté de l'Etat à propos du contrôle parlementaire de son service" (n° A896)

Orateurs: **Tony Van Parys, Geert Bourgeois, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Question de M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "l'inoccupation, au palais de justice à Bruxelles, des anciens locaux du tribunal de commerce" (n° A873)

Sprekers: **Tony Van Parys, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Vraag van de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over "het beleidsplan van de voorzitter van de federale overheidsdienst Justitie" (nr. A874)

Sprekers: **Tony Van Parys, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Vraag van mevrouw Karine Lalieux aan de minister van Justitie over "het gebruik van een leugendetector door een werkgever" (nr. A878)

Sprekers: **Karine Lalieux, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Vraag van de heer Geert Bourgeois aan de minister van Justitie over "de 'archivering' van het Brussels onderzoeksdoossier met betrekking tot grootschalige fraude naar aanleiding van overheidsopdrachten voor bouwwerken" (nr. A893)

Sprekers: **Geert Bourgeois, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Vraag van mevrouw Leen Laenens aan de minister van Justitie over "het verplicht bevroren van tegoeden van twee Belgische personen" (nr. A897)

Sprekers: **Leen Laenens, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Vraag van de heer Geert Bourgeois aan de minister van Justitie over "de integratie van bepaalde personeelsleden van het Hoog Comité van Toezicht in de FOD Justitie" (nr. A899)

Sprekers: **Geert Bourgeois, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Orateurs: **Tony Van Parys, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Question de M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "le plan de management du président du service public fédéral Justice" (n° A874)

Orateurs: **Tony Van Parys, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Question de Mme Karine Lalieux au ministre de la Justice sur "l'utilisation du détecteur de mensonges par un employeur" (n° A878)

Orateurs: **Karine Lalieux, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Question de M. Geert Bourgeois au ministre de la Justice sur "la fraude à grande échelle dans le cadre de marchés publics de travaux de construction" (n° A893)

Orateurs: **Geert Bourgeois, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Question de Mme Leen Laenens au ministre de la Justice sur "le blocage obligatoire des avoirs de deux personnes de nationalité belge" (n° A897)

Orateurs: **Leen Laenens, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Question de M. Geert Bourgeois au ministre de la Justice sur "l'intégration de certains membres du personnel du Comité supérieur de contrôle au SPF Justice" (n° A899)

Orateurs: **Geert Bourgeois, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

COMMISSION DE LA JUSTICE

van

du

DINSDAG 4 FEBRUARI 2003

MARDI 4 FEVRIER 2003

14:15 uur

14:15 heures

La séance est ouverte à 14.14 heures par Mme Jacqueline Herzet, présidente.
De vergadering wordt geopend om 14.14 uur door mevrouw Jacqueline Herzet, voorzitter.

01 Interpellatie van mevrouw Greta D'hondt tot de minister van Justitie over "het loonbeslag en de verhoging voor kinderen ten laste van het bedrag van het loon dat niet vatbaar is voor beslag" (nr. 1558)

01 Interpellation de Mme Greta D'hondt au ministre de la Justice sur "la saisie sur salaire et l'augmentation, pour enfants à charge, de la quotité non saisissable de la rémunération" (n° 1558)

01.01 Greta D'hondt (CD&V): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, via de wet van 24 maart 2000 tot wijziging van de artikelen 1409, 1409bis, 1410 en 1411 van het Gerechtelijk Wetboek, de zogenaamde wet-Cantillon – een voorstel van een senator tijdens de vorige legislatuur dat niet kaduuk werd verklaard – en waarop wij trots waren en ook blij dat het kamerbreed werd aangenomen in maart 2000, beoogde men een aanpassing van de niet voor beslag of overdracht vatbare lonen of inkomsten, met 2.000 Belgische frank per kind ten laste.

Zoals dat klassiek gebeurt, werd hierin opgenomen dat de Koning zou bepalen wat diende te worden verstaan onder kind ten laste en eveneens werd de mogelijkheid opgenomen dat na advies van de Nationale Arbeidsraad, de Koning de bedragen niet alleen aan de indexaanpassing, maar ook aan de welvaart zou kunnen binden.

Na die kamerbrede goedkeuring, mijnheer de minister, heb ik zowel u als uw collega, minister Vandenbroucke regelmatig vragen gesteld over de stand van zaken.

Tot mijn spijt stel ik vast dat, bijna aan het einde van deze legislatuur, wij er nog blijkaar nog steeds niet in geslaagd zijn om te bepalen wat, in het kader van deze wetgeving, dient te worden verstaan onder kind ten laste. Bovendien stel ik vast dat de welvaartsaanpassing van de bedragen, die niet vatbaar zijn voor overdracht en beslag, nog niet is gebeurd.

Aangezien het bijzonder erg zou zijn mochten wij de duur van een volledige legislatuur nodig hebben om een wetsvoorstel dat werd goedgekeurd tijdens de vorige legislatuur en dat wet werd in het begin van deze legislatuur, te kunnen uitvoeren, hoop ik van harte dat u mij vandaag kan zeggen dat voor het einde van deze legislatuur wel degelijk uitvoering zal zijn gegeven aan de wet van 24 maart 2000.

Mijnheer de minister, ten slotte zou ik willen vragen waarom de indexatie van de bedragen laattijdig gebeurd is. Ik heb het niet in

01.01 Greta D'hondt (CD&V): Nous étions très fiers de la loi Cantillon du 24 mars 2000 qui majorait de 2.000 francs par enfant à charge la quotité insaisissable ou incessible de la rémunération. Le Roi devait définir précisément la notion d'enfant à charge. Les montants devaient être indexés et liés à l'évolution du bien-être, suivant l'avis du Conseil national du travail.

Trois ans se sont écoulés et la définition de la notion d'enfant à charge se fait toujours attendre, tout comme la péréquation des montants. Va-t-on encore prendre les mesures nécessaires avant la fin de la législature? L'indexation est certes acquise mais pourquoi a-t-elle tant tardé?

mijn interpellatieverzoek vermeld, maar u zult het waarschijnlijk zo kunnen meedelen. De indexatie moest normaal voor het einde van 2002 gebeurd zijn. Dit is pas gepubliceerd in januari.

01.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mevrouw de voorzitter, ten eerste zou ik willen zeggen dat ik de bekommernis van mevrouw D'hondt deel. Ik heb haar dat trouwens ook reeds in het verleden meegedeeld. We moeten er ons wel rekenschap van geven dat het een complexe aangelegenheid is. U doet dat. Ik doe dat trouwens ook. De belangen van de schuldenaar en de schuldeiser moeten hier nauwgezet tegen mekaar worden afgewogen. Het is dus ook niet mogelijk om in deze materie in slogans te spreken. U doet dat trouwens ook niet.

De schuldenaar moet uiteraard een menswaardig bestaan kunnen worden gegarandeerd in actueel economisch en maatschappelijk moeilijk omstandigheden. Indien het loon onvoldoende beschermd wordt, zal de schuldenaar gedemotiveerd geraken. Hij zal dan geneigd zijn om zijn werk op te geven zodat hij kan genieten van sociale voorzieningen. Deze verschaffen hem ongeveer hetzelfde inkomen. Bovendien moet men omzichtig omspringen met de stelling dat een verhoging van de niet voor beslag vatbare bedragen absoluut noodzakelijk is om een menswaardig bestaan te leiden. Men moet dat doen aangezien heel wat sociale uitkeringen deze grens op dit moment niet overschrijden.

Daartegenover zijn er in een rechtsstaat natuurlijk ook belangen die moeten toegekend worden aan de schuldeiser. Men kan het loon van een schuldenaar dus ook niet overbeschermen. De schuldeiser die zijn rechten wenst te laten uitvoeren – ik denk dat dit toch een fundamenteel recht is – zal zich niet langer verdedigd voelen door de overheid.

De schuldeiser zal ook geneigd zijn om naar andere administratieve recuperatiemogelijkheden te grijpen, met alle excessen van dien. We kennen de vormen van intimidatie en de schendingen van de privacy op dit vlak zijn legio. Vandaar dat de regering in haar antwoord van 2 februari 2000 beslist heeft om het gunstig advies van de sociale partners bij te treden en de progressiviteit van de schijf bedoeld in artikel 1409 van het Gerechtelijk Wetboek aan te passen, dit precies om werkloosheidsvallen tegen te gaan.

Door de wet van 24 maart 2000 werden deze bedragen in het Gerechtelijk Wetboek aangepast en een nieuw advies tot aanpassing vanwege de Nationale Arbeidsraad is mij niet bekend. Wat betreft de problematiek van de definiëring van kind te laste – want daar draait de hele problematiek rond – werd naar aanleiding van een bespreking in de kamercommissie voor de Sociale Zaken en naar aanleiding van de meerdere mondelinge vragen die zowel aan collega Vandenbroucke als aan mij zelf werden gesteld, al uitdrukkelijk gezegd welke de juridische en technische hinderpalen zijn die een snelle en vooral coherente uitvoering van deze regeling in de weg staan.

Ingevolge de bekommernis van collega Vandenbroucke en mijzelf om minstens te trachten een oplossing te bereiken voor een aantal gevallen waarbij geringe discussie bestaat over wie als kind ten laste in aanmerking dient te worden genomen, is een nieuw ontwerp van

01.02 **Marc Verwilghen**, ministre: Je partage les préoccupations de Mme D'hondt.

Les intérêts du débiteur et du créancier doivent toujours être prudemment mis en balance. Une protection insuffisante du salaire du débiteur démotive celui-ci. Il préfère alors percevoir des allocations sociales plutôt que de continuer à travailler. Les allocations sociales sont actuellement inférieures à la part insaisissable du salaire, ce dont il faut tenir compte lorsque l'on exige que ce montant soit relevé.

Si le salaire est par contre trop protégé, le créancier a le sentiment d'être abandonné par les autorités lorsqu'il s'agit de garantir ses droits, ce qui risque d'entraîner le recours à des méthodes excessives telles que l'intimidation par exemple.

Pour combattre les pièges à l'emploi et à la demande des partenaires sociaux, les montants protégés ont été adaptés dans la loi du 24 mars 2000. Je n'ai pas connaissance d'un nouvel avis du CNT.

En ce qui concerne l'élaboration d'une définition correcte de ce qu'il convient d'entendre par « enfant à charge », le ministre Vandenbroucke et moi-même avons rédigé un nouveau projet d'arrêté royal, établissant une distinction entre trois catégories : un enfant d'un débiteur, âgé de moins de 25 ans, sans revenus professionnels et demeurant chez le débiteur ; un enfant se trouvant dans la même situation qui n'est pas l'enfant du débiteur, mais celui de son ou de sa partenaire ; un enfant se trouvant dans la même situation et à propos duquel le débiteur peut prouver qu'il en a la charge. J'attends encore

koninklijk besluit opgesteld. De minister van Sociale Zaken werd gevraagd om mij hierover zeer snel uitsluitsel te geven. In dit ontwerp zijn drie categorieën aangehouden: één, de afstammeling van de schuldenaar beneden de leeftijd van vijftientig jaar die geen beroepsinkomen geniet en dezelfde hoofdverblijfplaats heeft als de schuldenaar, twee, de afstammeling van de persoon waarmee de schuldenaar een feitelijk gezin vormt beneden de leeftijd van vijftientig jaar en die geen beroepsinkomen geniet en drie, de afstammeling van de schuldenaar beneden de leeftijd van vijftientig jaar die geen beroepsinkomen geniet waarbij de schuldenaar kan aantonen met alle middelen van recht dat hij bijdraagt aan het onderhoud van de afstammeling.

De bewijislevering in deze materie wordt in handen gelegd van de schuldenaar zelf. In antwoord op uw voorlaatste vraag maak ik mij bijgevolg sterk dat heel spoedig een beperkte oplossing kan worden aangeboden voor een groot aantal categorieën van mensen. Mijn collega van Sociale Zaken moet wel nog zijn akkoord betuigen. Tevens dient nog het advies van de Raad van State te worden afgewacht. Ik denk echter dat op dit vlak duidelijkheid kan worden verschaft.

Op uw laatste vraag kan ik geen pasklaar antwoord geven. Ik heb ook gemerkt dat de publicatie met enige vertraging heeft plaatsgegrepen. Wat de echte grondslag daarvan is, weet ik niet. Ik wens niet te fantaseren over het antwoord. Ik zal het nakijken en u het antwoord per kerende post bezorgen.

01.03 Greta D'hondt (CD&V): Mijnheer de minister, ik zal met uw laatste antwoord beginnen. Wanneer u mij antwoordt, wilt u dan eerst door uw diensten laten nakijken wat het gevolg kan zijn wanneer men al beslag zou hebben gelegd op basis van de oudere bedragen vooraleer de nieuwe, aangepaste bedragen waren gepubliceerd? Blijkbaar heeft men zich immers bij een aantal gevallen nog gebaseerd op de oude cijfers.

Mijnheer de minister, mag ik hiervoor ten gronde een antwoord verwachten? Ik ben van nature nogal optimistisch. Na drie jaar is het echter heel moeilijk om te geloven dat er waarschijnlijk en op korte termijn een koninklijk besluit komt, dat het probleem zal oplossen, zij het dan – zoals u zelf zegt – voor beperkte categorieën. Ik zal al gelukkig zijn, mocht het koninklijk besluit er inderdaad op korte termijn komen en voor een, zij het dan beperkte, oplossing zou zorgen. Ik moet echter eerlijk zeggen dat ik na drie jaar toch een beetje aarzelend ben. De weken die ons nog resten, schuiven voorbij. Daarom zal ik toch mijn motie van aanbeveling neerleggen. Die houdt niets anders in dan een heel beleefde vraag aan u om onverwijld de uitvoeringsbesluiten door te voeren en het koninklijk besluit om de schalen aan te passen, uit te vaardigen.

Ik hoop dat er duidelijkheid is over het koninklijk besluit op het ogenblik dat de motie in de plenaire vergadering aan bod komt. De motie zal in dat geval zonder voorwerp zijn. Ik zal dan ook heel graag in de plenaire vergadering afstand doen van de motie, mocht op dat moment al minstens de proefdruk van het koninklijk besluit er zijn.

01.04 Minister Marc Verwilghen: Mevrouw de voorzitter, ik heb nog een korte reactie.

l'accord du ministre Vandenbroucke et l'avis du Conseil d'Etat à propos de cet arrêté royal.

Quant à la réponse à la dernière question, je vous la communiquerai par écrit.

01.03 Greta D'hondt (CD&V): Le ministre voudrait-il dès lors faire vérifier ce qu'il en est des saisies qui ont encore été pratiquées avant la publication des nouveaux montants?

Après trois ans, un arrêté royal va enfin être promulgué. J'espère qu'il le sera rapidement à présent. En pareille hypothèse, je pourrais retirer ma motion mais je la maintiendrai tant que la situation ne sera pas claire.

01.04 Marc Verwilghen, ministre: Les problèmes existants

Mevrouw D'hondt, wij hebben de problemen besproken. Zij zijn u ook bekend. Het is dikwijls het bewijs dat er tussen de praktijk en de wet toch nog altijd een kloof kan bestaan. Het was ongetwijfeld niet de bedoeling van de wetgever om een aantal neveneffecten te organiseren. Wij hebben die neveneffecten kunnen aantonen in het geval dat de regeling onverkort zou worden toegepast in algemene termen. Dat is de reden waarom wij voor de oplossing met drie heel welbepaalde categorieën hebben gekozen. Zodra collega Vandenbroucke het licht op groen zet, zal die oplossing voor mij dan ook onmiddellijk worden doorgevoerd. Ik hoop dat ik, tegen het moment dat de motie moet worden besproken, al wat meer duidelijkheid aan u kan geven.

illustrent le fossé entre la réalité et la loi. En l'espèce, il fallait absolument adapter les catégories pour éviter des effets secondaires non désirés. Aussitôt que le ministre Vandenbroucke aura donné le feu vert, je pourrai préciser la situation.

01.05 Greta D'hondt (CD&V): Mijnheer de minister, ik ben het roerend met u eens dat in deze vrij delicate materie een evenwicht moet bestaan tussen de rechten van de schuldenaar en die van de schuldeisers. Dat lijkt mij een vanzelfsprekendheid. U geeft ook toe dat drie jaar een vrij lange periode is om uitvoering te geven aan de bedoeling van de wetgever. De uitvoering mag dan wel tekstueel niet helemaal overeenstemmen met wat in de goedgekeurde wet was opgenomen. Drie jaar lijkt ons toch het maximum te zijn om een oplossing te vinden.

01.05 Greta D'hondt (CD&V): Il faut en effet trouver un équilibre entre les intérêts du débiteur et ceux du créancier, mais le ministre admet lui-même que trois ans constituent le délai maximum pour exécuter une loi.

Moties Motions

Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.
En conclusion de cette discussion les motions suivantes ont été déposées.

Een motie van aanbeveling werd ingediend door mevrouw Greta D'hondt en luidt als volgt:

"De Kamer,
gehoord de interpellatie van mevrouw Greta D'hondt
en het antwoord van de minister van Justitie,
verzoekt de regering

- onverwijld de uitvoeringsbesluiten van de wet van 24 maart 2000 op te stellen en te publiceren, waarin de notie "kind ten laste" wordt gedefinieerd, zodat de voor beslag vatbare bedragen daaraan kunnen worden aangepast;
- een koninklijk besluit te ontwerpen en te publiceren om de bedragsschalen aan te passen aan de huidige economische situatie."

Une motion de recommandation a été déposée par Mme Greta D'hondt et est libellée comme suit:

"La Chambre,
ayant entendu l'interpellation de Mme Greta D'hondt
et la réponse du ministre de la Justice,
demande au gouvernement

- de rédiger et de publier sans délai les arrêtés d'exécution de la loi du 24 mars 2000, définissant la notion d'«enfant à charge», de sorte que les montants saisissables puissent y être adaptés;
- d'élaborer et de publier un arrêté royal adaptant les différents montants à la situation économique actuelle."

Een eenvoudige motie werd ingediend door de heer Stef Goris en mevrouw Jacqueline Herzet.

Une motion pure et simple a été déposée par M. Stef Goris et Mme Jacqueline Herzet.

Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.
Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.

02 Vraag van mevrouw Greta D'hondt aan de minister van Justitie over "het toekennen van een tolk voor slachtoffers van misdrijven of voor hun nabestaanden" (nr. A833)

02 Question de Mme Greta D'hondt au ministre de la Justice sur "la désignation d'un interprète chargé d'assister les victimes de délits ou leurs proches survivants" (n° A833)

02.01 Greta D'hondt (CD&V): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik permitteer mij in deze commissie geen twee interpellaties na mekaar. Dus heb ik mij voor deze aangelegenheid beperkt tot een mondelinge vraag. Toch ligt de problematiek mij na aan het hart. Beklaagden hebben in ons land het recht de taal van het proces te kiezen en hebben ook recht op vertaling. Ik zal dat zeker niet ter discussie brengen.

Een andere kant is echter: wat gebeurt er met de slachtoffers? De slachtoffers van misdrijven of de nabestaanden van die slachtoffers zien zich daardoor soms geconfronteerd met een proces in een taal die de hunne niet is. Wanneer een beklagde kiest voor een proces in een andere taal dan die van het slachtoffer of de nabestaanden, dan stelt dat het slachtoffer of de nabestaanden toch wel voor zeer zware problemen, vermits het gerecht aan de slachtoffers geen tolk toekent.

Op diverse wijzen zouden wij kunnen proberen dat zelf te verhelpen, hoewel het vrij moeilijk zal zijn om dat zonder kosten voor het slachtoffer of de nabestaanden te regelen. Wij kunnen natuurlijk zeggen dat de nabestaanden van een slachtoffer geen assisenproces of een ander proces moeten volgen, maar het is natuurlijk wel hun recht om dat te volgen en ook om het te kunnen volgen. Wij worden dan toch wel geconfronteerd met schrijnende praktijkgevallen zoals in het geval waarbij een kind het dodelijk slachtoffer was van een aanslag. De moeder van dat kind kon wel het proces volgen in het Franstalig landsgedeelte – omdat de beklagde voor die taalrol gekozen had –, maar zij kon niet beschikken over een tolk.

Er is een precedent. In de context van de toenmalige ontvoeringen in de zaak-Dutroux is dat begrijpelijk geweest, maar alle ouders vinden hun kind natuurlijk uniek, ongeacht of het om een proces gaat dat de publieke opinie zeer zwaar beroerd heeft dan wel om een ander proces.

Voor hen blijft hun kind het slachtoffer van een moord of andere aanslag. Mijn vraag aan u is de volgende, mijnheer de minister. Is het niet mogelijk dat in dergelijke gevallen door Justitie een tolk wordt toegewezen aan het slachtoffer of aan de nabestaanden? U kent het voorval. Men heeft u ook geschreven daaromtrent. De gewezen werkgever van het slachtoffer heeft – gelukkig voor de moeder van het slachtoffer – een tolk ter beschikking gesteld, maar het is natuurlijk geen evidentie dat dit ook het geval zou zijn geweest wanneer het een privé-werkgever betrof. In dit geval ging het over De Post.

In het kader van de gelijkberechtiging van slachtoffers en hun nabestaanden is mijn vraag, mijnheer de minister, of het niet noodzakelijk is dat naast de rechten van de beklagden op de vrije keuze van de taalrol ook de rechten van de nabestaanden worden verdedigd, om dit proces in alle ernst te kunnen volgen.

02.01 Greta D'hondt (CD&V): Dans notre pays, les prévenus ont le droit de choisir la langue dans laquelle se déroulera le procès et ils ont également le droit d'obtenir une traduction. Ce droit n'est pas accordé aux victimes ou à leurs proches, alors qu'ils ont le droit d'assister au procès.

Cela engendre parfois des situations navrantes. La mère d'un enfant assassiné a ainsi dû suivre le procès dans la partie francophone du pays parce que le prévenu avait opté pour le rôle linguistique français mais elle n'a pas pu bénéficier des services d'un interprète.

Le département de la Justice ne pourrait-il pas désigner un interprète pour les victimes ou leurs proches? Le ministre n'ignore pas le cadre dans lequel je pose cette question. L'employeur de la victime, à savoir La Poste, a bien mis un interprète à disposition mais il est fort peu probable qu'un employeur du secteur privé aurait entrepris une telle démarche. Toutes les victimes n'ont-elles pas les mêmes droits?

02.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mevrouw de voorzitter, collega D'hondt, de vraag die u stelt is een illustratie van een vaststelling die wij al geruime tijd hebben gemaakt. Die vaststelling bestaat erin dat ons strafrecht en onze strafrechtspleging eigenlijk dadergericht zijn. Dat is voor een stuk normaal, want het is de dader die zich moet komen verantwoorden. Dat is ook de reden geweest waarom de wetgever eertijds bij het gebruik van de talen in gerechtszaken specifieke aandacht heeft besteed aan de dader.

U weet dat meer en meer de roep weerklinkt om een evenwicht tot stand te brengen tussen de belangen van een dader wanneer hij zijn rechten op verdediging laat gelden en deze van een slachtoffer wanneer hij vraagt dat zijn rechten worden geëerbiedigd en de schade die hem werd aangedaan wordt vergoed. Dat dringt mondjasmaat binnen in ons strafrecht en strafrechtspleging. Wie de commissie voor de Justitie kent, heeft vorige vrijdag een vrij geanimeerd colloquium meegemaakt over het nieuwe Wetboek van strafvordering, de grote Franchimont zoals het ook wel eens wordt genoemd, waar het evenwicht tussen de belangen van partijen meer en meer wordt georganiseerd.

In deze zaak brengt dit geen onmiddellijk soelaas of oplossing voor de moeder en de familie van het slachtoffer. Ik onderhandel trouwens met deze mensen en we zoeken naar een oplossing. Het ontbreekt ons aan een wettelijk kader. Er bestaat een precedent, maar een precedent is natuurlijk geen algemene regel. Wij zoeken, samen met de Federale Openbare Dienst Justitie en de procureur-generaal van Bergen, naar een afdoende oplossing opdat ook in deze zaak een oplossing kan worden gevonden. Dat noodzaakt ons ertoe op korte termijn een aantal andere wettelijke maatregelen te nemen waardoor een wetgevend initiatief kan worden genomen om slachtoffers toe te laten een proces in de andere taal te volgen en met kennis van zaken over hun rechten te worden geïnformeerd.

02.03 **Greta D'hondt** (CD&V): Mijnheer de minister, ik dank u in naam van de moeder van het slachtoffer, van wie het proces in Bergen loopt, voor iedere oplossing die u voor dat geval kunt vinden. Uiteraard moet er ook een structurele oplossing gevonden worden zodat dergelijke zaken niet cas par cas geregeld moeten worden.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

03 Interpellatie van de heer **Bert Schoofs** tot de minister van Justitie over "de oproep van het parket van de procureur des Konings te Hasselt aan de inwoners van het ambtsgebied om verdachten en criminele feiten te signaleren" (nr. 1563)

03 Interpellation de M. **Bert Schoofs** au ministre de la Justice sur "l'appel adressé par le parquet du procureur du Roi de Hasselt aux habitants du ressort afin qu'ils signalent les suspects et les faits criminels" (n° 1563)

03.01 **Bert Schoofs** (VLAAMS BLOK): Mevrouw de voorzitter, ik zal proberen tijdig te stoppen, maar ik meen dat ik over meer spreekijd beschik omdat dit een interpellatie is. Ik zal proberen van die tijd gebruik te maken maar ik wil de commissie ook niet te lang ophouden.

02.02 **Marc Verwilghen**, ministre:: Votre question illustre la constatation que notre procédure est avant tout orientée sur l'auteur, ce qui est en partie normal. Dans la législation sur l'emploi des langues en matière judiciaire, on a opté à juste titre pour l'organisation du procès dans la langue de l'auteur. Ce qui n'empêche pas un traitement plus équilibré de l'auteur et de la victime dans le cas d'un délit. Grâce à la loi Franchimont et à quelques modifications récentes de la loi, on donne plus d'attention à la victime et à la satisfaction de cette dernière.

Ces considérations n'apportent pas de solution dans ce cas concret parce qu'à l'heure actuelle, une réglementation légale fait défaut. Il existe un précédent, mais ceci n'est pas une règle générale. Je cherche avec le procureur général de Mons une solution adéquate pour ce cas concret. Je préparerai également à bref délai une initiative légale, de sorte que la victime ait à son tour la possibilité de suivre un procès dans une langue étrangère.

02.03 **Greta D'hondt** (CD&V): Il convient de trouver une solution structurelle pour éviter de tels problèmes à l'avenir.

03.01 **Bert Schoofs** (VLAAMS BLOK): Notre groupe a été agréablement surpris par l'initiative du procureur du Roi d'Hasselt visant à encourager les citoyens à aider à la constatation

Mijnheer de minister, vorige week waren wij in Limburg, over alle partijpolitieke grenzen heen, aangenaam verrast omdat er een initiatief werd genomen door de procureur des Konings dat erin bestond de burgers van het arrondissement Hasselt aan te moedigen bij het helpen opsporen van verdachten en het helpen onderzoeken van criminele feiten. Ik leg wel de nadruk op het woord "helpen" omdat het daar duidelijk om te doen was. Dat werd er bij gezegd opdat men niet zomaar zelf de politieagent of de detective zou gaan uithangen.

Wij vinden dat een goed initiatief van het Hasseltse parket. Het was een in alle toonaarden gematigd signaal aan de bevolking maar het was zeer duidelijk. Het hield een aanmoediging in om de aangiftebereidheid te verhogen, om criminele feiten te signaleren. Kortom, het wou de burgerzin van de Limburgse burgers aanscherpen.

De aanleiding daarvoor was dat in de politiezones van Hasselt en Sint-Truiden, op de as die door midden en Zuid-Limburg loopt, een verhoogd aantal inbraken was vastgesteld. Die inbrakengolf bleef geruime tijd aanhouden, wat bewijst dat de cijfers die uw grote chef, eerste minister Verhofstadt, onlangs in de plenaire vergadering heeft aangehaald, voor Limburg zeker niet kloppen. Ik twijfel er ook aan of de dalende criminaliteitscijfers voor de rest van Vlaanderen en België kloppen. Nu, het parket heeft in elk geval een reactie geuit die helemaal in tegengestelde zin gaat tegen wat in het algemeen als goed nieuws door paars-groen wordt gebracht.

Aan de bevolking werd een oproep gericht om auto's met verdachte nummerplaten te signaleren, om personen die zich verdacht gedragen te helpen opsporen en traceren, om feiten die gepleegd worden opnieuw onder de aandacht te brengen. Helaas heeft de bevolking die oproep slechts lauw in ontvangst genomen. Over de grenzen van meerderheid en oppositie heen is iedereen die een beetje met de materie vertrouwd is ervan overtuigd dat er iets aan het probleem moet worden gedaan en de burger wel degelijk mag en moet worden aangezet om alert te zijn, feiten te signaleren en verdachte personen aan te geven.

Ik stel vast dat de politie zich niet onbetuigd laat. In de regionale krant van de RUG-groep, om Het Belang van Limburg niet bij naam te noemen, lezen we dat de politie aan de bevolking vraagt alert te blijven en bij verdachte gedragingen de politie te contacteren op een bepaald telefoonnummer. Dit gaat over West-Limburg. Wat Maasland betreft, staat er te lezen dat de lokale politie Maasland doorgaat met de extra patrouilles en alle inwoners gevraagd worden attent te zijn. De politie beklemtoont dat aan de hand van goede informatie over verdachten diefstallen kunnen worden vermeden. Mijnheer de minister, ik weet niet of dit tot uw bevoegdheid behoort of die van de minister van Binnenlandse Zaken. Vraag is of dit een gestuurde actie van het parket is. Zo ja, kan dit, ons inziens, alleen maar worden toegejuicht. Overal waar er over criminele daden wordt bericht is een kleine propagandaslag in de maak. Dat kan toegejuicht worden. Men vraagt de bevolking alert te zijn. Dit is niet alleen vandaag het geval maar reeds een aantal dagen sinds de oproep. Ik neem aan dat het gaat om een door het gerecht gestuurde actie in samenwerking met de politie en de pers die de actie wat meer vorm moeten geven.

des délits et à la recherche des auteurs. Voilà qui aiguise le sens civique. Cette initiative a vu le jour à la suite d'une vague de cambriolages dans les zones de police de Ham et de Saint-Trond, ce qui illustre une fois de plus que les chiffres de criminalité prétendument à la baisse auxquels le premier ministre s'est précédemment référé cette année sont inexacts. Étrangement, la population n'a pas réservé un accueil enthousiaste à cette initiative du parquet. Mais les instances politiques soutiennent bel et bien cette proposition. Dans le quotidien *Het belang van Limburg*, les services de police demandent également à la population de faire preuve de vigilance.

Le parquet a-t-il demandé à la police et à la presse de soutenir davantage cette action? Le ministre a-t-il été préalablement informé de l'initiative du parquet et une concertation a-t-elle eu lieu avec le procureur? Le ministre est-il disposé à soutenir cette initiative en y affectant des moyens humains et matériels et à étendre éventuellement l'action à l'ensemble de la Flandre ou de la Belgique?

Mijnheer de minister, mijn vragen zijn evident. Was u op de hoogte van dat initiatief van het parket? Hebt u vooraf overleg gepleegd met de heer Rubens, procureur des Konings te Hasselt? Van wie komt het idee? Was het een soort test, een experiment binnen Justitie waaraan u of uw diensten hun medewerking hebben verleend? Ja of neen speelt geen rol. Ankerpunt van mijn vraag is – u verwacht dat wellicht ook – of u bereid bent dergelijke initiatieven binnen het ambtsgebied van de procureur des Konings te Hasselt te ondersteunen? Bent u bereid zo nodig daarvoor manschappen en middelen in te zetten? Bent u bereid die zaak uit te breiden en te verspreiden over heel Vlaanderen of heel België? Wat is uw standpunt terzake? Wat is uw inziens de impact van een dergelijke oproep op de gerechtelijke wereld in het algemeen?

Voorzitter: Fred Erdman.

Président: Fred Erdman.

03.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, collega Schoofs, ik denk dat elke plichtbewuste burger zal begrijpen dat in de strijd tegen bepaalde vormen van criminaliteit door de politiediensten of gerechtelijke instanties veel kan afhangen van wat op het eerste gezicht details lijken, maar belangrijk kan zijn op het ogenblik dat men de puzzel in mekaar past. Ik bedoel onder meer tips van mensen over zaken die hun op het eerste gezicht niet zuiver op de graat lijken. In die omstandigheden kan men, mijns inziens, een aantal inlichtingen geven zonder zich ernstige zorgen te hoeven maken over een rechtstreekse bedreiging hetzij voor zichzelf, hetzij voor derden. Wat een soort fait divers is voor deze mensen, blijkt achteraf dikwijls een cruciaal element in het oplossen van een zaak. We hebben daarvan een aantal zeer duidelijke voorbeelden uit het verleden. Een zogenaamd futiel detail als een deel van een nummerplaat is decisiief gebleken om de toenmalige publieke vijand nummer 1 in België te ontmaskeren.

Eigenlijk zou de procureur des Konings te Hasselt, die zich geconfronteerd weet met een bijzonder crimineel fenomeen, zelfs geen speciale oproep moeten lanceren omdat het meer tot de burgerzin zou moeten behoren om op die manier een vorm van sociale controle uit te oefenen en een individuele bijdrage te leveren tot oplossingen van zaken. Dit heeft hoegenaamd niets van doen met het big-brotherfenomeen waarvoor men ons, terecht, soms probeert te behoeden. Het is meer een invalshoek die duidelijk aantoonst dat veiligheid een zaak is die iedereen aanbelangt. Het zou verkeerd zijn te denken dat alleen politie en justitie daarvoor garant kunnen staan. Vele helpende handen kunnen daar zonder de minste twijfel oplossingen aanreiken.

Juridisch gezien is het initiatief van de procureur des Konings in Hasselt een variant of een brede interpretatie van het artikel 30 van het Wetboek van Strafvordering dat bepaalt dat iedereen die getuige is geweest van een aanslag tegen hetzij de openbare veiligheid, hetzij iemands leven of eigendom verplicht is om daarvan bericht te geven aan de procureur des Konings van hetzij de plaats van de misdaad of het wanbedrijf, hetzij de plaats waar de verdachte kan worden gevonden. Mij lijkt dit initiatief een correct en passend gevolg van deze toepassing van artikel 30. De procureur des Konings in Hasselt heeft dit op eigen initiatief gedaan. Ik weet dat andere

03.02 **Marc Verwilghen**, ministre: La lutte contre la criminalité dépend souvent de petits détails qui semblent à première vue insignifiants mais qui peuvent mener à la résolution d'une affaire. Je citerai par exemple une information relative à un numéro de plaque qui a mené à l'arrestation de Marc Dutroux. Il ne s'agit nullement d'une forme de contrôle social ou du fameux phénomène *Big Brother*. La sécurité est l'intérêt de chacun et ne concerne donc pas uniquement la police et la justice.

D'un point de vue juridique, cette initiative du procureur d'Hasselt est une interprétation large de l'article 30 du Code d'instruction criminelle, une interprétation à laquelle je souscris. D'autres procureurs ont également lancé des appels similaires, sans que la presse ne s'en émeuve. Il ne me semble pas opportun de structurer davantage cette matière. Les parquets peuvent faire appel à la population pour les aider à résoudre les délits. Dans certains programmes télévisés, les citoyens sont également invités à apporter leur collaboration.

procureurs in dit land ook dergelijke initiatieven hebben genomen met gunstige gevolgen. Ik sluit absoluut niet uit dat dergelijke initiatieven in elk arrondissement kunnen worden genomen zonder dat er op dit ogenblik eigenlijk een reden is om daarin gestructureerd verder op te treden. Ik denk dat het een samenloop is van hoe mensen zaken ervaren en een bijdrage kunnen leveren. Parketten mogen daarvan gebruik maken indien dat voor hen dienstig is. Zij mogen daar zelfs een beroep op doen. Trouwens, wij doen dit soms op een meer gestructureerde manier. Ik denk aan bepaalde programma's die op televisie worden uitgezonden en waarin de hulp van de bevolking wordt ingeroepen om kleine details te achterhalen in een aantal dossiers. Deze details kunnen evenwel van overgroot belang zijn voor de opsporing van de feiten en wij nodigen de bevolking dan ook uit tot deze vorm van samenwerking.

03.03 Bert Schoofs (VLAAMS BLOK): Mijnheer de minister, wij denken alleszins ab initio in dezelfde richting, namelijk dat het goede initiatieven zijn. Ik betreur het een beetje dat u er niet helemaal de politieke conclusie uit wil trekken. Dit is uiteraard maar een initiatief van de vele. Dit zal de criminaliteitsgolf ook niet oplossen maar het zou volgens mij toch nuttig zijn indien een dergelijke actie zou worden ondernomen in verschillende parketten. In zowat alle gerechtelijke arrondissementen wordt men geconfronteerd met brutale geweldcriminaliteit. Het gaat over een regio die niet a priori stedelijk is. De arrondissementen Hasselt en Tongeren kennen misschien navolging. Het gaat in elk geval over een van de meest rurale streken in Vlaanderen – als wij die term nog mogen gebruiken in deze tijden. Hasselt en Sint-Truiden zijn niet bepaald grootsteden waar de criminaliteit welig tiert. In de streek van Gingelom is de criminaliteit zeer hoog en uitdijend van Hasselt naar West-Limburg. Meestal wordt daar nog gedacht in termen van oude kerkdorpen, maar men zit daar wel degelijk met die zware problemen. Ik wil ook het Maasland niet onvermeld laten.

Wanneer dit initiatief daar wordt genomen, zou het zeer interessant zijn mocht het ook naar onze grootsteden overslaan. Op die manier komt er een beetje elektriciteit in de lucht te hangen en worden er initiatieven genomen. Ik had gedacht dat het Ministerie van justitie daarin de motor zou kunnen spelen. Het moet niet de bedoeling zijn een paniecreactie te zaaien, maar wel de alertheid van de burger en de burgerzin aan te scherpen. Ook bij de burgers merken we een zekere laksheid, een zekere lauwheid. Dit bleek ook uit de eerste reacties op dit initiatief. Men merkt dit ook vaak bij politiediensten.

Daarom zijn er de politieke conclusies. U verwijst trouwens terecht naar de commissie-Dutroux. U was daar in allereerste orde degene die de honneurs waar mocht nemen om vast te stellen wat er in dit land aan de gang was in de vorige legislatuur. Dat heeft u trouwens terecht uw baan als minister van Justitie opgeleverd, denk ik. Nu zitten we echter in de volgende fase en daarom vind ik dat de kloof tussen burger en justitie, die lang na de kloof tussen burger en politiek is vastgesteld, op deze manier voor een stuk gedicht kan worden. Daarom vind ik het geen slecht idee van de procureur des Konings te Hasselt.

Ik heb misschien een kleine vraag ter afsluiting van mijn opmerkingen, waarvan ik niet weet of u er kunt op antwoorden. Heeft het parket die informatie werkelijk zo doorgespeeld aan de politie dat

03.03 Bert Schoofs (VLAAMS BLOK): Le ministre qui en tant que président de la commission Dutroux souhaitait combler le fossé entre la justice et le justiciable ne tire pas les conclusions politiques qui s'imposent. Il serait toutefois utile d'étendre cette action à d'autres parquets. S'il est vrai que le Limbourg est une région plutôt rurale et que Hasselt et Tongres ne sont pas des métropoles, il n'en reste pas moins que l'on peut y constater une augmentation considérable de la criminalité, surtout au Sud-Limbourg et au pays de la Meuse. Le ministère de la Justice pourrait prendre les devants d'une telle initiative élargie sans pour autant inquiéter inutilement la population.

Le parquet a-t-il transmis l'information aux services de police?

men het op deze wijze in de krant kan lezen? Ik bedoel elke keer de laatste alinea van al die artikeltjes in de voorbije week, namelijk dat men het onderzoek waarmee de politie bezig is gerust een kleine actieve medewerking mag verlenen. Die vraag hebt u niet beantwoord. U kunt ze mij misschien schriftelijk beantwoorden.

03.04 Minister **Marc Verwilghen**: Ik heb er geen moeite mee u onmiddellijk te antwoorden. Ik zeg u alleen dat u het verkeerd voor hebt wanneer u beweert dat daaruit niet de politieke conclusies worden getrokken die men daaruit zou moeten trekken. Ik heb al aangetoond dat via de opsporingsprogramma's men eigenlijk een voortdurend beroep doet op de bevolking om in een soort van burgerzin mede te delen wat zij hebben vastgesteld en wat ogenschijnlijk een detail kan zijn, maar cruciaal in het oplossen van een rechtszaak. Dat is een eerste punt.

Ten tweede, u schijnt toch uit het oog te verliezen dat wij nu de zonale veiligheidsplannen kennen, die eigenlijk drie mensen samenbrengen: de zonechef, de burgemeester, maar ook de procureur des Konings die zeer vaak ook op dat ogenblik appelleert tot. Er is dus geen enkel beletsel dat een procureur des Konings die weg zou proberen aan te scherpen, wanneer het voor hem absoluut nodig is om bijkomende inlichtingen te vragen. Er zijn nog andere zaken waarmee ik dat zou kunnen aantonen. U weet dat wij bijvoorbeeld hebben gekozen voor een actie "Click safe!" waarmee wij eigenlijk proberen minderjarigen er opmerkzaam op te maken dat zij risico's nemen als zij vrij surfen op het internet, dat niet iedereen het goed met hen meent en dat, indien zij worden geconfronteerd met zaken die niet door de beugel kunnen, daarvoor ook een meldpunt bestaat. Er is een voortdurend appelleren aan de bevolking om dit soort van sociale controle op een aanvaardbare, evenwichtige wijze tot stand te brengen.

Ik vind dat elk initiatief dat in dat verband wordt genomen, moet worden toegejuicht en ondersteund. U zal mij niet horen zeggen dat hier het tegendeel van moet komen. Langs de andere kant mag men hierin niet overacteren, want anders loopt men het grote gevaar dat dit een onveiligheidsgevoel bij mensen aanwakkert dat niet met de reële toestand op het terrein overeenstemt.

03.05 **Bert Schoofs** (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, zeer kort nog. We denken inderdaad op een bepaald punt in dezelfde richting. Het is uiteraard ook de persoon van de procureur des Konings, mijnheer de minister, die herkenbaar op het tv-scherm verschijnt en zijn oproep doet. Via de politiediensten en de pers krijgt dat dan zijn weerslag. Het is in feite dat wat men in Limburg meent te doen aanslaan, iets wat op termijn hopelijk ook lukt. Het is dat wat volgens mij navolging zou mogen krijgen, ook in de andere arrondissementen. Ik dank u. Ik heb ook een motie ingediend tot besluit van deze interpellatie.

Moties **Motions**

Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.
En conclusion de cette discussion les motions suivantes ont été déposées.

Een motie van aanbeveling werd ingediend door de heer Bert Schoofs en luidt als volgt:

03.04 **Marc Verwilghen**,
ministre: Des conclusions politiques en ont bel et bien été tirées. Songez aux programmes d'appel à témoins diffusés à la télévision, aux plans zonaux de sécurité et à l'action *Click Safe* qui attire l'attention des jeunes sur les dangers de la navigation sur internet et l'existence d'un point de contact s'ils se trouvent confrontés à des choses illicites. On demande donc constamment à la population de collaborer à ce type de contrôle social. Il convient cependant d'éviter toute exagération car nous risquerions alors de donner des proportions irréelles au sentiment d'insécurité.

“De Kamer,
gehoord de interpellatie van de heer Bert Schoofs
en het antwoord van de minister van Justitie,
verzoekt de regering om de nodige middelen en mankracht aan te wenden voor de diverse gerechtelijke arrondissementen, zodat zij het initiatief van het Hasseltse parket op hun beurt kunnen ontplooiën teneinde de waakzaamheid van de burgers te verscherpen en hun burgerzin in aan te wakkeren bij het vaststellen en signaleren van verdachte personen en strafbare feiten.”

Une motion de recommandation a été déposée par M. Bert Schoofs et est libellée comme suit:

“La Chambre,
ayant entendu l'interpellation de M. Bert Schoofs
et la réponse du ministre de la Justice,
demande au gouvernement de mettre les moyens matériels et humains nécessaires à la disposition des divers arrondissements judiciaires de manière telle qu'ils puissent à leur tour mettre en œuvre l'initiative du parquet de Hasselt afin d'affûter la vigilance des citoyens et de stimuler leur civisme lorsqu'il s'agit de constater et de signaler des personnes suspectes et des faits punissables.”

Een eenvoudige motie werd ingediend door de heren Stef Goris en Fred Erdman en mevrouw Jacqueline Herzet.

Une motion pure et simple a été déposée par MM. Stef Goris et Fred Erdman et Mme Jacqueline Herzet.

Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.
Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.

04 Vraag van de heer Geert Bourgeois aan de minister van Justitie over "de vernietiging door het Arbitragehof van de 'derde toegangsweg' tot de magistratuur" (nr. A846)

04 Question de M. Geert Bourgeois au ministre de la Justice sur "l'annulation par la Cour d'arbitrage de la 'troisième voie d'accès' à la magistrature" (n° A846)

04.01 Geert Bourgeois (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mijn vraag gaat over het zeer recente arrest van het Arbitragehof van 28 januari 2003, waarbij de zogenaamde “derde toegangsrecht tot de magistratuur” vernietigd werd. Sinds 1991 blijven er feitelijk maar twee manieren over om tot magistraat benoemd te worden, te weten via de gerechtelijke stage, na een vergelijkend examen, of na een examen over de beroepsbekwaamheid dat leidde tot een objectivering. In die regeling zat nog een ernstige achterpoort, in die zin dat plaatsvervangende magistraten vrijgesteld werden van examens. Met de toenmalige Volksuniefractie zijn wij er in de nasleep van de witte mars in geslaagd die laatste achterpoort te doen sluiten. Dat draaide uit op een wetswijziging die toen unaniem is goedgekeurd.

Onder de huidige meerderheid is er echter opnieuw een derde weg geopend waardoor aan advocaten met 20 jaar ervaring ook de toegang tot de magistratuur verleend wordt. Daartegen is massaal beroep aangetekend bij het Arbitragehof door mensen die het examen beroepsbekwaamheid afgelegd hebben en door jonge mensen die het vergelijkend examen afgelegd hebben en de gerechtelijke stage doorlopen hebben. Het Arbitragehof heeft nu uitspraak gedaan. Het heeft gezegd dat op zich die derde weg kan: de wetgever zou kunnen zeggen dat een aantal jaren ervaring aan de balie inderdaad een criterium is dat in aanmerking kan komen voor een benoeming. Het beginsel op zich acht het Arbitragehof dus niet strijdig met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet. Wel zegt het Arbitragehof dat de manier waarop de toegang verleend wordt aan

04.01 Geert Bourgeois (VU&ID): Un arrêt du 18 janvier 2003 de la Cour d'Arbitrage a annulé ladite troisième voie d'accès à la magistrature qui s'appliquait aux avocats ayant plus de 20 ans d'expérience. Jusqu'en 2001, seuls le stage judiciaire complété par un concours ou un examen d'aptitude professionnelle donnaient accès à la magistrature.

La Cour estime que l'expérience peut être prise en considération et qu'elle n'est pas contraire aux articles 10 et 11 de la Constitution mais que la façon dont on ouvre cette troisième voie est, elle, inconstitutionnelle. Depuis 1991, il existe des bases objectives pour l'accès à la magistrature. La Cour d'Arbitrage est d'avis que l'accès pour les avocats doit être limité en termes de quantité et qu'il est tout aussi nécessaire dans ce cadre de fixer des conditions objectives, autres que les 20 années

die advocaten met meer dan 20 jaar ervaring discriminerend is, strijdig met het gelijkheidsbeginsel. Het Arbitragehof zegt weliswaar dat zij diverse adviezen moeten krijgen en het weliswaar aan de Hoge Raad voor de Justitie is om een programma op te maken. Maar, zo zegt het Arbitragehof, sinds 1991 zijn er nu eenmaal objectieve gronden om tot magistraat benoemd te worden – ofwel via gerechtelijke stage na een vergelijkend examen, ofwel op basis van beroepsbekwaamheid.

Het Arbitragehof zegt twee dingen. Ten eerste, wanneer men die derde weg opent, mag dat slechts in beperkte mate het geval zijn. De wetgever moet dus bepalen in welke verhouding dergelijke kandidaten tot de magistratuur kunnen toetreden. Ten tweede, moet dat gebeuren onder de voorwaarden waarnaar het Arbitragehof verwijst: objectieve examens, objectieve gronden die de bekwaamheid en eventueel de maturiteit meten.

Mijnheer de minister, ik zie dat de pers u daar al over bevraagd heeft en dat uw woordvoerder daarover al verklaringen heeft afgelegd. Maar, ten eerste, zou ik toch graag van u vernemen wat uw bedoelingen zijn? U zegt dat u het arrest hebt laten bestuderen. Zult u daaruit gevolgtrekkingen maken? Bent u van plan de wet aan te passen? Wil u dat nog in deze regeerperiode doen of zegt u dat het daarvoor te laat is? Ten tweede, zou ik graag van u enkele cijfers krijgen inzake het aantal geslaagden voor het examen beroepsbekwaamheid en het aantal afgestudeerde gerechtelijke stagiairs in 2001 en 2002, en inzake het aantal benoemingen. Een van de belangrijke overwegingen van het Arbitragehof was immers dat er voldoende reserve was omdat er voldoende mensen kandidaat waren die een van de twee objectieve examens hadden afgelegd.

04.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, collega Bourgeois, mijn indruk en ook die van mijn diensten, na een eerste grondige lezing van het arrest van het Arbitragehof, is dat daaraan niet de gevolgen gegeven moeten worden die in de pers gelanceerd zijn onmiddellijk na het uitspreken van het arrest. De artikelen 3, 5 en 6 van de wet van 15 juni 2001 – die precies betrekking hadden op de derde toegangsweg tot de magistratuur, te weten de keuze voor advocaten met een jarenlange ervaring – zijn weliswaar vernietigd, maar de motivering die eraan ten grondslag ligt, biedt duidelijk perspectieven.

Het invoeren van een derde toegangsweg tot de magistratuur – het invoeren van een mondeling evaluatie-examen voor advocaten met twintig jaar balie-ervaring – is op zich voor het Arbitragehof niet problematisch. Ik zie bijvoorbeeld in de overweging B13: "Daaruit volgt dat de middelen niet gegrond zijn, voor zover zij kritiek uiten op het beginsel van de derde toegangsweg tot de magistratuur, die door de aangevochten bepalingen wordt ingesteld."

Vervolgens gaat het Hof na of de wijze waarop de rekrutering wordt georganiseerd geen discriminerende gevolgen kan hebben. Zij is in dat verband het volgende van oordeel. Ik citeer het punt B15: "Door enkel een zekere anciënniteit in een beroepspraktijk te eisen en door niet vast te stellen in welke verhouding de nieuwe categorie van kandidaten tot de magistratuur kan toetreden, is de wetgever verder gegaan dan wat vereist is, opdat ervaren advocaten tot de magistratuur kunnen toetreden.". Ik citeer bovendien punt B17: "Maar

d'expérience.

Le ministre procédera-t-il à l'adaptation de la loi, le cas échéant avant les élections encore? En 2001 et 2002, combien de candidats ont-ils réussi l'examen d'aptitude professionnelle, combien de stagiaires judiciaires ont-ils achevé leur formation et que représentent ces chiffres par rapport au nombre de nominations? Selon la Cour d'Arbitrage, la réserve est tout à fait suffisante.

04.02 **Marc Verwilghen**, ministre La situation ne semble pas catastrophique. Il est vrai que les articles 3, 5 et 6 de la loi du 15 juin 2001 sont annulés mais la motivation de l'arrêt offre certaines perspectives. Selon la Cour d'Arbitrage, l'instauration d'un examen d'évaluation oral pour les avocats ayant 20 ans d'expérience au barreau ne pose pas problème en soi. Il ressort des considérations B15 et B17 de l'arrêt qu'une troisième voie d'accès à la magistrature, conformément aux articles annulés, est bel et bien autorisée mais de façon limitée. La question est de savoir ce que suppose exactement cette restriction.

La réglementation prévue par les articles 3, 5 et 6 disposait que quiconque réussirait l'examen oral d'évaluation pourrait poser sa candidature exclusivement à la fonction de juge dans un tribunal

die derde toegangsweg mag slechts in een beperkte mate en onder de in B16 in herinnering gebrachte voorwaarden worden opgesteld, om te vermijden dat de doelstellingen van de wetgever niet worden nagekomen en dat degenen die zich aan de proeven van het vergelijkend examen onderworpen hebben, niet in hun terechte verwachtingen worden teleurgesteld."

Uit dit alles kan worden besloten – het is ook de voornaamste conclusie – dat het invoeren van een derde toegangsweg tot de magistratuur, zoals in de vernietigde artikelen vervat, is toegestaan, maar in beperkte mate. Daarover zal dus nu de betwisting gaan. Spijtig genoeg geeft het Arbitragehof onvoldoende uitleg over wat zij verstaat onder "beperkte mate". De regeling, waarin in de vernietigde artikelen werd voorzien, maakte dat een in het mondeling evaluatie-examen geslaagde kandidaat zich uitsluitend kandidaat kon stellen voor het ambt van rechter in de rechtbank van eerste aanleg, arbeidsrechtbank of rechtbank van koophandel. Hij kwam dus niet in aanmerking voor het ambt van vrederechter, rechter in de politierechtbank, substituut-procureur des Konings, substituut-arbeidsauditeur. Dat is echter volgens het Arbitragehof nog niet beperkt genoeg. Betekent "beperkt" dan dat er een maximumaantal kandidaten per jaar moet worden bepaald, aan wie een machtiging kan worden verleend? Dat bestaat bijvoorbeeld al voor de gerechtelijke stagiairs. Het is dus niet ondenkbaar dat die weg wordt gevolgd. Een andere mogelijkheid is dat slechts een bepaald percentage of een bepaald aantal van de benoemingen per jaar in de wacht mag worden gesleept door de houders van het certificaat.

Over die zaak buig ik mij momenteel nog. Gebruikmakend van de nu nog voorliggende initiatieven zou ik, indien ik tijdig rondkom met dit werk, dit punt nog willen amenderen. Ik denk immers dat deze derde weg een bijkomende vijver is waaruit magistraten kunnen worden geput. Het zijn toch mensen met een belangrijke ervaring. Het middel an sich is niet verboden. Alleen moet duidelijk worden omschreven wat de beperkte keuzes zijn.

Ik geef vervolgens het door u gevraagde cijfermateriaal. Het aantal geslaagden voor het beroepsbekwaamheidsexamen in 2000-2001 bedroeg in totaal 57 personen – 34 Nederlandstaligen en 23 Franstaligen. In de periode 2001-2002 waren er 56 geslaagden in het beroepsbekwaamheidsexamen – 24 Nederlandstaligen en 32 Franstaligen. 76 stagiairs hebben in 2001 de eindstage bereikt. In 2002 waren dat 59 stagiairs. Wat betreft de benoemingen, is het totaal voor 2001 227 benoemingen. In 2002 waren er 159 benoemingen.

Dat was het antwoord op de vragen die u mij had gesteld met betrekking tot het cijfermateriaal. Ik wilde u die gegevens ook ter beschikking stellen. Zo kunt u die cijfers rustig napluizen.

04.03 Geert Bourgeois (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord.

Ik zal die cijfers wat rustiger bekijken. Ik dank de minister dat hij deze cijfers ter beschikking stelt.

Wat betreft de essentiële vraag, heb ik gezegd dat het Arbitragehof inderdaad die weg op zich niet afsnijdt. Het Hof zegt dat het op zich

de première instance, un tribunal du travail ou un tribunal de commerce. Ce n'est donc pas suffisamment limité aux yeux de la Cour d'arbitrage. Cela signifie-t-il qu'il faut fixer un nombre maximal de candidats par année, comme c'est le cas pour les stagiaires judiciaires? Ou que chaque année, seul un pourcentage ou un nombre de nominations limité pourrait être occupé par ces avocats? La troisième solution n'est donc pas interdite, mais elle doit être affinée, ce qui requerra certaines études, lesquelles pourront éventuellement donner lieu à une modification de la loi.

En 2000-2001, 57 personnes (34N/23F) ont réussi l'examen d'aptitude professionnelle. En 2001-2002, ils étaient 56 (24N/32F). En 2001, 76 stagiaires ont terminé le stage judiciaire; en 2002, ils étaient 59. En 2001, il a été procédé à 227 nominations contre 159 en 2002.

04.03 Geert Bourgeois (VU&ID): Je remercie le ministre pour sa réponse et pour ses chiffres. La Cour d'arbitrage estime donc que la troisième solution n'est pas anticonstitutionnelle mais qu'il appartient au législateur de déterminer la proportion dans

niet ongrondwettelijk is. Er zijn echter twee overwegingen toch belangrijk bij het Arbitragehof.

Ten eerste, hebben u en ik aangehaald dat het aan de wetgever zal toekomen te bepalen in welke verhouding die advocaten met een bepaalde beroepservaring mogen toetreden. Ik lees toch letterlijk dat het Arbitragehof zegt dat dit slechts in een heel beperkte mate mag. Dat is de overweging B17.

U denkt aan een bepaald aantal of een bepaald percentage. Dit is misschien inderdaad de weg die kan worden bewandeld, maar ik vestig uw aandacht op de tweede motivering, waarbij het Arbitragehof zegt dat het niet alleen slechts kan in zeer beperkte mate, maar ook onder de in B16 in herinnering gebrachte voorwaarden. In B16 verklaart het Arbitragehof dat het voor stagiairs een vergelijkend examen is en voor andere kandidaten een examen op de beroepsbekwaamheid dat objectieve gronden creëert. Wellicht zult u eraan moeten denken om – zoals ik destijds heb gesuggereerd – het soort evaluatie waaraan advocaten met meer dan twintig jaar ervaring worden onderworpen, scherper te definiëren. Daar moet u wellicht komen tot meer objectieve, vergelijkende gronden. Ik zie toch die twee overwegingen meespelen in de motivering B17 van het arrest van 28 januari.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

05 **Samengevoegde vragen van**

- de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over "het nationaal veiligheidsplan" (nr. A864)

- de heer Geert Bourgeois aan de minister van Justitie over "het uitblijven van het nieuwe veiligheidsplan" (nr. A894)

05 **Questions jointes de**

- M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "le plan national de sécurité" (n° A864)

- M. Geert Bourgeois au ministre de la Justice sur "le nouveau plan de sécurité qui se fait attendre" (n° A894)

05.01 **Tony Van Parys** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, eind 2000 heeft de regering aan het Parlement het nationaal veiligheidsplan 2001-2002 voorgesteld. Dit veiligheidsplan geldt voor 2 jaar. Vermits het reeds februari 2003 is zouden we zeer snel moeten kunnen beschikken over het nationaal veiligheidsplan 2003-2004. Op dit ogenblik beschikken we niet over een nieuw nationaal veiligheidsplan dat moet gelden voor 2003-2004. Het nationaal veiligheidsplan is een heel belangrijk document omdat het de prioriteiten vastlegt inzake het optreden van onze politiediensten. Het nationaal veiligheidsplan heeft specifiek tot doel te reageren op de criminele fenomenen die zich voordoen, te bepalen welke prioriteiten er moeten worden vastgelegd en op basis daarvan te bepalen welke mensen en middelen moeten worden ingezet om de prioritaire criminele fenomenen aan te pakken.

Mijnheer de minister, mijn collega Bourgeois heeft deze vraag gesteld aan de minister van Binnenlandse Zaken. Ik wens u hierover te ondervragen omdat ook u verantwoordelijk bent voor de opmaak van het nationaal veiligheidsplan. Is het nieuwe nationale veiligheidsplan 2003-2004 klaar? Hoe komt het dat het tot op heden

laquelle les avocats expérimentés peuvent accéder à la magistrature. Selon la Cour d'arbitrage, ce n'est possible que dans une mesure très limitée et dans des conditions de stricte objectivité, à l'instar de celles observées dans le cadre du concours et de l'examen d'aptitude professionnelle.

05.01 **Tony Van Parys** (CD&V): Le plan national de sécurité a été présenté à la fin de l'année 2000. Un tel plan n'est valable que deux ans. Un nouveau plan devrait donc être rapidement élaboré pour la période 2003-2004. Or, début février, nous ne voyons toujours rien venir alors qu'il s'agit d'un document important. Il fixe en effet les priorités en ce qui concerne les actions des services de police. Il sert à déterminer les effectifs et les moyens.

Un nouveau plan de sécurité a-t-il été élaboré? Quelles sont les causes du retard? Quand le nouveau plan national de sécurité sera-t-il présenté au Parlement?

niet aan het Parlement werd voorgelegd? Wat is de oorzaak van de vertraging? Wanneer zal het nieuwe veiligheidsplan aan het Parlement worden voorgesteld?

05.02 Geert Bourgeois (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik vrees dat mijn verhaal eentonig wordt. Tot op heden heb ik ook eentonige antwoorden gekregen. Minstens drie keer heb ik deze vraag aan de minister van Binnenlandse Zaken gesteld. U heb ik over deze problematiek eveneens een aantal keer ondervraagd. De minister van Binnenlandse Zaken was aanvankelijk volledig verrast. Hij was blijkbaar die datum uit het oog verloren. We hebben een veiligheidsplan dat dateert van november 2000. Aanvankelijk gold het veiligheidsplan voor 1 jaar. Nadien is de wet veranderd en moest het veiligheidsplan voor 2 jaar gelden. Ik wijs erop dat het veiligheidsplan oorspronkelijk slechts voor 1 jaar gold en zeer rudimentair was. De minister van Binnenlandse Zaken stelde dat de eengemaakte politie nog "in plaats moest worden gesteld". Men heeft gekozen voor tweejaarlijkse veiligheidsplannen. Het veiligheidsplan van november 2000 was zeer rudimentair en gold oorspronkelijk slechts voor 1 jaar. 2002 is verstreken. We zijn reeds 2003. Ik heb de minister van Binnenlandse Zaken ondervraagd op 16 oktober 2002 en op 17 december 2002. Toen verzekerde de minister van Binnenlandse Zaken me dat het nieuwe plan klaar was en ik het de volgende week zou ontvangen. Op 22 januari 2003 heb ik hem hierover opnieuw ondervraagd. Toen beloofde hij ons dat het rapport op 30 januari zou worden bezorgd. Ondertussen zijn we februari 2003.

Mijnheer de minister, ik heb u over het nieuwe veiligheidsplan reeds een aantal keren ondervraagd. Ik kan niet nalaten dit opnieuw te doen. Dit is immers niet meer ernstig. Deze regering is gestart onder het gesternte van grote aandacht voor veiligheid. U hebt daar verkiezingscampagne rond gevoerd en gewonnen. Veiligheid was zeer belangrijk. Men zou de lokale zones bij het nationale veiligheidsplan betrekken. De datum van de verkiezingen ligt vast, de ontbinding van het Parlement is aangekondigd en in die laatste weken moet er nog een debatje worden gevoerd over het nieuwe veiligheidsplan. Het is, mijns inziens, niet ernstig nu nog opties te nemen die geldig moeten zijn voor 2003-2004. Ik heb er herhaaldelijk op aangedrongen dat dit plan samen met de begroting zou worden besproken, samen met de evaluatie van het vorige veiligheidsplan dat we tot op heden nog niet ontvangen hebben, samen met de enquête die elk jaar gehouden wordt, samen met de criminaliteitscijfers die zoals dat het geval is in andere moderne landen zouden moeten kunnen worden meegedeeld.

Ik begin te denken dat er onder deze regering geen ernstig antwoord meer zal komen op die vraag. Er zijn nochtans belangrijke prioriteiten. Ik stel daar straks ook nog een vraag over. Welke zijn in godsnaam de prioriteiten van deze regering? Ik hoor alleen maar discussies. De ene zegt dat er een privatisering van de politie moet komen. De andere zegt neen. De ene zegt dat er een samenwerking tussen politie en leger moet komen. De andere zegt neen. De ene zegt dat er een administratieve afhandeling van verkeer moet komen. De andere zegt neen. Het wordt natuurlijk een poespas.

Ik krijg het gevoel dat de meerderheid er niet uitgeraakt en dat men het daarom steeds voor zich uitduwt. Uiteindelijk zal het Parlement er

05.02 Geert Bourgeois (VU&ID): J'ai déjà posé à trois reprises au moins la même question au ministre. La dernière fois, il a répondu que le nouveau plan de sécurité était prêt et qu'il nous serait transmis le 30 janvier. Nous attendons toujours. Tout cela n'est pas très sérieux. Dès l'arrivée aux affaires de ce gouvernement, l'accent a été mis sur la sécurité. Il faudra une fois de plus mener toute la procédure à la hussarde, afin que cette affaire soit réglée avant les élections encore. J'ai toujours demandé qu'il soit examiné en même temps que le budget et les chiffres de la criminalité. Je crains dès lors de ne plus obtenir de réponse sérieuse.

Quelles sont en fait aujourd'hui les priorités du gouvernement? J'ai l'impression que les membres de la majorité ne parviennent pas à se mettre d'accord à ce sujet. Le Parlement a le droit de discuter mais n'a au fond rien à dire. Ma proposition visant à attribuer au Parlement la compétence d'adopter le plan de sécurité, à l'instar du conseil communal ou du conseil de police, n'est en effet pas examinée.

nog wel een beetje discussie over mogen voeren, maar we hebben er niets over te zeggen. Mijn wetsvoorstel om het Parlement zoals elke gemeenteraad en politieraad de bevoegdheid te geven om het veiligheidsplan goed te keuren, wordt immers niet behandeld. Minister Dusquesne heeft gezegd dat hij daar tegenstander van is.

05.03 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, collega's Van Parys en Bourgeois, mijn antwoord zal relatief kort zijn wegens het feit dat er een procedure is die moet gevolgd worden. Deze procedure staat ook uitdrukkelijk beschreven.

Ik herinner me dat collega Bourgeois me al een aantal keren vragen heeft gesteld over deze materie. Ik zie dat ik in het laatste antwoord dat ik gegeven heb, heb meegedeeld dat ik in de loop van de maand december 2002 het veiligheidsplan van de commissaris-generaal van de federale politie zou ontvangen. Er staat in artikel 4 van de wet die wij hebben goedgekeurd uitdrukkelijk voorgeschreven dat de krachtlijnen van het nationaal veiligheidsplan – dus niet het nationaal veiligheidsplan, maar de krachtlijnen – aan het Parlement zullen worden meegedeeld.

Ik kan u zeggen dat dit nationaal veiligheidsplan het voorwerp heeft uitgemaakt van zeer grondige en intensieve – ik mag zelfs zeggen constructieve – besprekingen in de loop van de maand januari. Deze worden eerstdaags beëindigd. Er zijn immers een aantal opmerkingen gemaakt. Dat is ook de reden waarom het besproken moet kunnen worden met de bevoegde ministers. De procedure bepaalt dan dat het moet worden overgezonden aan de federale politieraad. Deze brengt desbetreffend advies uit. Vanaf het moment dat het advies is uitgebracht zullen die krachtlijnen van nationaal veiligheidsplan meegedeeld worden aan het Parlement. Zo staat het ook vermeld in de wet. We doen daarmee dus niets anders dan uitvoeren wat er in de wet staat. We zullen dat debat dan voeren. Ik denk dat het een belangrijk debat is. Ik denk dat we daar ook niet mogen opzij gaan voor vragen die vandaag hier ter sprake zijn gekomen, namelijk de vergelijking met het vorige plan. Dat plan had misschien wel de naam nationaal veiligheidsplan, maar het kan niet aanzien worden als een Nationaal Veiligheidsplan zoals het eigenlijk zou moeten zijn. Dit plan moet daar dus wel aan beantwoorden. Er zullen dus ook een reeks vergelijkingen kunnen gemaakt worden waar dit Parlement – ik denk terecht – aanspraak op maakt.

05.04 **Tony Van Parys** (CD&V): Mijnheer de minister, ik betreur het feit dat het debat in het Parlement vertraging oploopt. Ik betreur dit omdat wij er alle belang bij hebben dat het debat in het Parlement over het nationaal veiligheidsplan in een zo sereen mogelijke sfeer kan worden gehouden. U weet dat wij vanuit de CD&V-fractie inzake deze materie steeds aangedrongen hebben op deze sereniteit. Als men nu nog het advies afwacht van de federale politieraad nadat men de discussies in de federale regering heeft afgerond, dan zal dit debat inderdaad als één van de laatste debatten voor de verkiezingen gevoerd worden. Het zal dan bijna in de campagne naar de parlementsverkiezingen gebeuren. Ik denk dat men de timing daar bijzonder slecht heeft gekozen.

Ik betreur dit bijzonder omdat men tijd genoeg heeft gehad om het te doen. Mijnheer de minister, u zegt dat we de procedure moeten volgen. De procedure is relatief eenvoudig. Als men een

05.03 **Marc Verwilghen**, ministre: Il existe une procédure qui doit être suivie. J'ai dit en effet que je recevrais le plan dans le courant du mois de décembre 2002. La loi dispose que les lignes de force du projet, et non pas le plan lui-même, doivent être communiquées au Parlement. Des discussions constructives ont été menées au cours du mois de janvier à propos du plan national de sécurité. Ces discussions seront clôturées prochainement. Le plan sera alors transmis au Conseil Fédéral de Police, qui doit rendre un avis. Ensuite, les lignes de force du plan seront communiquées au Parlement et nous pourrions mener un débat sur ce sujet. Les questions posées aujourd'hui et la comparaison avec le plan précédent - qui, à dire vrai, ne méritait pas son nom de "plan" - ne pourront alors être éludées.

05.04 **Tony Van Parys** (CD&V): Je déplore qu'un tel retard ait été pris. Le débat devrait pouvoir se dérouler dans la plus grande sérénité mais ce calendrier ne le permet pas car il aura lieu en pleine campagne électorale. La procédure est relativement simple: le plan aurait dû être déposé et examiné au Parlement pour la fin de l'année.

veiligheidsplan wil voor 2003 en 2004, dan moet dit voor de datum van het ingaan van dat Nationaal Veiligheidsplan zijn bekeken en besproken in het Parlement. Dit is niet het geval. Het is een slechte zaak dat wij dit zullen bespreken als een soort van debat naar aanleiding van de aanstaande verkiezingen.

05.05 Geert Bourgeois (VU&ID): Mijnheer de minister, u heeft de vinger nog eens op de wonde gelegd. Het Parlement is inderdaad niet alleen de laatste in de rij, het krijgt alleen een mededeling en de krachtlijnen van het veiligheidsplan nadat het door de hele molen gegaan is. Het is op de administratie geweest, bij u, bij de politie, de federale politieraad en dergelijke meer. Ik blijf dit betreuren.

Ik vind dat dit Parlement meer op zijn strepen moet staan, dat het elementaire rechten moet opeisen, zoals een gemeenteraad en een politieraad, en vraag dat het nationale veiligheidsplan ter stemming wordt voorgelegd, desnoods meerderheid tegen oppositie, maar dat dit volgens een volwaardige procedure verloopt.

Ten tweede, u schetst nog eens de diverse stadia die dit moeten doorlopen. Dat is natuurlijk allemaal juist, dat weten wij ook. Alleen moest u daarmee veel vroeger gestart zijn. Ik blijf ervoor pleiten – dit zou zelfs in de wet moeten staan – dat dit veiligheidsplan besproken wordt op het moment dat u de veiligheidsmonitor hebt, op het moment dat u de criminaliteitscijfers hebt en op het moment waarop wij uw beleidsnota krijgen. Om ernstig te zijn, als dit veiligheidsplan nieuwe opties bevat die een budgettaire weerslag hebben, wat kan er dan nog gebeuren? Het is februari, wij bespreken het misschien eind februari. Uw begroting is al goedgekeurd. Er komt misschien nog, onder leiding van de minister van Begroting, een schijnoperatie om ervoor te zorgen dat de begroting zagezegd sluit, maar nieuwe opties kunnen niet meer worden genomen. Dit is een aanfluiting van de procedure die in een democratie moet gelden en waarbij het Parlement ernstig moet worden genomen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

06 Samengevoegde vragen van

- de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over "de uitspraken van Koen Dassen over de parlementaire controle" (nr. A882)
- de heer Geert Bourgeois aan de minister van Justitie over "de uitspraken van de nieuwe chef van de Staatsveiligheid met betrekking tot de parlementaire controle van zijn dienst" (nr. A896)

06 Questions jointes de

- M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "les déclarations de M. Koen Dassen concernant le contrôle parlementaire" (n° A882)
- M. Geert Bourgeois au ministre de la Justice sur "les déclarations du nouvel administrateur général de la Sûreté de l'Etat à propos du contrôle parlementaire de son service" (n° A896)

06.01 Tony Van Parys (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de uitlatingen en uitspraken van de administrateur-generaal van de Veiligheid van de Staat zijn bijzonder verontrustend omdat hij reeds enkele maanden na zijn benoeming de parlementaire controle op de inlichtingendiensten en op de Veiligheid van de Staat in vraag stelt en daarmee klaarblijkelijk bijzonder veel moeite heeft. Ik moet u zeggen dat dit dossier mij na aan het hart ligt omdat wij, naar aanleiding van de eerste en de tweede Bende-commissie, aan de

05.05 Geert Bourgeois (VU&ID): Le ministre a mis le doigt sur la plaie. Le Parlement occupe manifestement la dernière place dans les priorités et il ne pourra prendre connaissance que des lignes de force. Je continue de le déplorer. Le Parlement devrait revendiquer l'exercice de ses droits élémentaires. Nous connaissons les différents stades. Le ministre aurait simplement dû entamer l'ensemble de la procédure plus tôt. Je maintiens que le plan de sécurité devrait être examiné, avec le moniteur de sécurité, les chiffres de criminalité et la note politique.

06.01 Tony Van Parys (CD&V): Le nouvel administrateur général de la Sûreté de l'Etat, M. Koen Dassen, remet en question le contrôle exercé par le Parlement sur les services de renseignements et la Sûreté de l'Etat. Ce contrôle légal a vu le

basis liggen van deze wettelijke controle op de inlichtingendiensten, wat een zeer concrete behoefte was op basis van de vaststellingen van verschillende parlementaire onderzoekscommissies. Ik vind het dan ook van essentieel belang dat deze externe parlementaire controle ongehinderd kan bestaan. Ik vind het niet passend dat een administrateur-generaal de indruk wekt dat hij zich niet zou houden aan deze wettelijke controle, dat hij zich boven de wet zou plaatsen en dat hij op deze wijze de parlementaire controle in vraag zou stellen.

Ik wil er trouwens op wijzen dat wij uit de gegevens waarover wij beschikken in de parlementaire begeleidingscommissies vaststellen dat deze parlementaire controle door het Comité I op dit ogenblik pas op kruissnelheid komt en klaarblijkelijk meer dan behoorlijk functioneert. Wij worden in het bezit gesteld van de verschillende rapporten van het Comité I. Welnu, uit deze rapporten blijkt in geen enkele mate dat deze parlementaire controle excessief zou zijn of naast of boven de wet zou gebeuren. Het is trouwens zo dat – misschien in tegenstelling tot het verleden – de voorzitter van het Comité I, de heer Delepiere, een bijzonder hoffelijk en verantwoordelijk man is die altijd de dialoog zoekt met zijn omgeving. Ik heb op geen enkel moment enige klacht gehoord van om het even wie over de wijze waarop de parlementaire controle werd ingevoerd.

Daarom verontrusten mij de uitspraken van de administrateur-generaal een paar maanden na zijn benoeming bijzonder. Zij verontrusten mij ook omdat zij op een welbepaald moment komen, met name op het moment dat het Comité I een audit heeft uitgevoerd – en daarmee nog bezig is – over de werking van de Veiligheid van de Staat. Uit die audit is, zoals u weet, gebleken dat er een malaise is in de werking van de Veiligheid van de Staat. Door vandaag die uitspraken te doen, wekt de administrateur-generaal een beetje de indruk dat de reactie op de controle eigenlijk een reactie is op de audit en op de vaststellingen in deze audit, wat naar mijn aanvoelen niet passend is. Het is alsof die malaise niet mocht worden blootgelegd, alsof dit niet mocht worden bekendgemaakt en dit fenomeen niet aan het licht mocht komen.

De audit van het Comité I zou nochtans een bijzonder nuttig instrument kunnen zijn voor de nieuwe administrateur-generaal van de Veiligheid van de Staat omdat ze werkelijk een analyse maakt van de oorzaak van de malaise, die duidelijk bij de regering zelf is te situeren.

Ik overloop de punten zeer snel. Het kader is niet volzet. Van de 400 waren op het moment van de audit 40 functies niet ingevuld.

Er is geen mogelijkheid om telefoongesprekken te intercepteren. Men heeft geen definitie gegeven van wat het wetenschappelijk en economisch potentieel is, zodanig dat de Veiligheid van de Staat niet in staat is haar bevoegdheid van voorkomen of ingaan tegen economische spionage niet ernstig kan nemen bij gebrek aan initiatieven vanwege de regering. Inzake het moslimterrorisme werden verschillende disfuncties vastgesteld, bijvoorbeeld het feit dat er maar één vertaler beschikbaar is die voldoende kennis heeft van het Arabisch.

jour à la suite des travaux de quelques commissions d'enquête et doit pouvoir continuer à être exercé sans entrave aucune. Il est inconvenant qu'un administrateur général donne l'impression de se situer au-dessus des lois.

Il ne ressort nullement des rapports du Comité R que le contrôle parlementaire serait excessif ou qu'il s'exercerait en dehors du cadre légal. Les déclarations de l'administrateur général interviennent par ailleurs au moment où le comité R réalise un audit sur le fonctionnement de la Sûreté de l'Etat, un audit qui n'aboutit pas toujours à des résultats favorables pour la Sûreté de l'Etat.

La cause du malaise à la Sûreté de l'Etat serait à imputer au gouvernement. Je parcours rapidement les observations du Comité R. Le cadre n'est actuellement pas complet. Les conversations téléphoniques ne peuvent pas être interceptées. Il n'y a pas de définition du potentiel scientifique ou économique. Des lacunes ont également été constatées en matière de lutte contre le terrorisme islamique.

En réalité, nous sommes confrontés à deux grands problèmes: le gouvernement néglige gravement la Sûreté de l'Etat et la direction de la Sûreté de l'Etat est complètement politisée. L'administrateur général se trompe d'ennemi: le Comité R devrait être son allié pour demander au gouvernement d'assumer ses responsabilités. Il ne s'agit pas d'un reproche à l'adresse de la Sûreté de l'Etat: ce service fait l'impossible, mais il ne peut accomplir convenablement sa mission dans ces conditions.

Les déclarations de l'administrateur général sont préoccupantes, car elles ne sont pas isolées. En effet, l'administrateur adopte également

Een hele resem elementen wijzen op een schromelijke verwaarlozing van de Veiligheid van de Staat door de regering, en dan heb ik het nog niet over de vaudeville aan de top van de Veiligheid van de Staat. Het palmares van deze legislatuur is indrukwekkend. Administrateur-generaal Timmermans nam ontslag, de heer Buysse heeft ontslag gekregen en de benoeming van de huidige administrateur-generaal wordt betwist.

De administrateur-generaal van de Veiligheid van de Staat vergist zich, in die zin dat het probleem van de Veiligheid van de Staat niet het probleem is van de controle op de Veiligheid van de Staat, maar wel van, enerzijds, de schromelijke verwaarlozing door de regering en, anderzijds, van de politisering van de top van de Veiligheid van de Staat, waarvan men nu zeer concreet de gevolgen ondervindt. De administrateur-generaal vergist zich van vijand. Hij zou het Comité I als bondgenoot moeten nemen, om op basis van de scherpe analyse van het Comité I de maatregelen te nemen die zouden moeten worden genomen, zich te richten tot de regering en de regering op haar verantwoordelijkheid te wijzen ten aanzien van de Veiligheid van de Staat en de onmogelijke omstandigheden waarin de dienst moet functioneren. Het verwijt is geen verwijt aan de Veiligheid van de Staat op zichzelf; want daar probeert men in onmogelijke omstandigheden te doen wat men zou moeten doen. Men kan echter in deze omstandigheden de opdrachten niet behoorlijk vervullen.

De uitspraken van de administrateur-generaal van de Veiligheid van de Staat zijn verontrustend, mijnheer de minister, omdat zij bovendien niet op zichzelf staan. Het is ondertussen bekend dat het Comité I zou moeten kunnen starten met de derde fase van de audit en dat naar aanleiding van die derde fase er signalen zijn gekomen vanwege de regering naar het Comité I, waarbij men minstens de stille wenk heeft gegeven om het wat rustiger aan te doen, om toch niet te veel negatieve signalen en berichten de wereld in te sturen. Dit gaat dan ook gepaard met een zeer aarzelende houding vanwege de administrateur-generaal om de nodige documenten ter beschikking te stellen om die derde fase van de audit mogelijk te maken.

Het is trouwens een publiek geheim dat men in sommige regeringskringen niet erg enthousiast was over het rapport van het Vast Comité van Toezicht op de Inlichtingendiensten over de kandidatuur van de heer Leys, kandidaat administrateur-generaal in opvolging van mevrouw Timmermans. Het Comité I heeft trouwens heel terecht gewezen op een aantal belangrijke bezwaren tegen deze kandidatuur. Dit is een gegeven dat sommigen klaarblijkelijk nog niet zijn vergeten.

De uitspraken van de administrateur-generaal komen ook op een ogenblik dat bij de federale politie, en bij Binnenlandse Zaken volop gesproken wordt over de oprichting van een federale dienst ter bestrijding van het terrorisme – een dienst die op zijn minst een aantal bevoegdheden van de Veiligheid van de Staat naar zich toe zou trekken –, waardoor minstens de indruk wordt gewekt dat men op deze wijze veeleer met de ontmanteling van de Veiligheid van de Staat bezig is dan met de verantwoordelijkheid die men heeft gekregen om de Veiligheid van de Staat alle kansen te geven.

Wij hebben op dit ogenblik behoefte – dat is een absoluut

une attitude très hésitante en ce qui concerne la délivrance au Comité R de documents nécessaires à ce dernier pour la mise en oeuvre de la troisième phase de l'audit. Le gouvernement aurait en effet recommandé de ne pas trop émettre des signaux ou diffuser des messages négatifs sur la Sûreté de l'Etat.

Les déclarations de l'administrateur général arrivent à un moment où il est question de créer un service fédéral de lutte contre le terrorisme, ce qui donne à penser qu'on se préoccupe davantage de démanteler la Sûreté de l'Etat que de la responsabilité de lui donner toutes ses chances de réussir. A l'heure actuelle, nous avons besoin d'une Sûreté de l'Etat efficace et opérationnelle, eu égard à la menace du terrorisme international.

Mais il est en même temps nécessaire d'exercer un contrôle indépendant afin de s'assurer que ce service travaille correctement et dans le respect des principes démocratiques.

Quelles sont précisément les critiques de l'administrateur général vis-à-vis du contrôle parlementaire? Comment, et dans quels dossiers concrets, le Comité R porte-t-il atteinte à l'efficacité de la Sûreté de l'Etat? L'administrateur général accepte-t-il l'audit du Comité R? Collaborera-t-il pleinement à la prochaine phase de l'audit? Le ministre partage-t-il le point de vue de l'administrateur général? Couvre-t-il ses déclarations? Quelles suites y donnera-t-il?

Le ministre estime-t-il que le malaise qui règne actuellement au sein de la Sûreté de l'Etat découle du contrôle exercé par le Comité permanent de contrôle des services de renseignements?

noodzakelijk gegeven – aan een krachtdadige en operationele Veiligheid van de Staat, wetende wat de dreiging is van het internationaal terrorisme.

Wij hebben nood aan precieze en duidelijke inlichtingen om ons land te wapenen tegen de dreiging die we op dit ogenblik kennen. Wij hebben tezelfdertijd nood aan een onafhankelijke controle zodanig dat dit in behoorlijke, democratische omstandigheden kan gebeuren.

Dit leidt tot een aantal vragen, mijnheer de minister. Waarin bestaat concreet de kritiek van de administrateur-generaal op de parlementaire controle? Ten eerste, ik zou van u graag vernemen in welke precieze dossiers en op welke wijze het Comité I de slagkracht van de dienst Veiligheid van de Staat aantast. Het volstaat natuurlijk niet in algemene termen te gaan zeggen dat men niet kan functioneren. Om na te gaan of dit zo is zullen wij moeten weten in welke dossiers dit heel concreet is gebeurd. Als de administrateur-generaal a zegt, zal hij ook b moeten zeggen.

Ten tweede, aanvaardt de administrateur-generaal de audit van het Comité I? Zal hij de volgende fasen van deze audit mogelijk maken en er zijn volle medewerking aan verlenen?

Ten derde, deelt u het standpunt van de administrateur-generaal? Dekt u zijn uitspraken? Welk gevolg zult u als minister van Justitie aan deze uitspraken geven?

Ten slotte zou ik willen vragen of u van oordeel bent dat de huidige malaise bij de Veiligheid van de Staat het gevolg is van de controle uitgeoefend door het Vast Comité van Toezicht op de Inlichtingendiensten? Tot daar, voorzitter, de vragen die ik hieromtrent aan de minister wil stellen.

06.02 Geert Bourgeois (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de nieuwbakken administrateur-generaal van de Veiligheid van de Staat haalt uit naar de parlementaire controle op zijn dienst. Hij vindt zelfs dat zijn dienst verlamd wordt door die controle, door het Comité I, en hij knoopt daar een aantal bedenkingen aan vast. Mijnheer de minister, ik denk dat dit zeer zorgwekkende verklaringen zijn die terecht reactie oproepen hier in dit parlement. Ik denk dat de meeste personen hier aan tafel het met mij eens zullen zijn dat de positie van de nieuwe administrateur-generaal eigenlijk al zeer delicaat is. Hij was in de ogen van de Vlaamse tv-kijker, de Vlaamse kiezer, de virtuele minister van Binnenlandse Zaken. Hij kwam altijd op het scherm; hij kwam het beleid toelichten. In de ogen van iedereen is dit een puur politieke benoeming, de heer Dassen aan het hoofd van de Veiligheid van de Staat. In een vorig leven heeft hij dan nog meegewerkt aan de uitbouw van wat eigenlijk een concurrerende dienst is ten opzichte van de Veiligheid van de Staat.

Welnu, het eerste wat die heer Dassen doet is dergelijke controversiële en – ik herhaal het – zorgwekkende verklaringen afleggen. Hij staat aan het hoofd van een dienst die in malaise verkeert. Ik zeg dat niet, er is een audit uitgevoerd. Er zijn te weinig mensen, dat is herhaaldelijk gebleken. U hebt hier in de commissie herhaaldelijk geantwoord dat er voor de strijd tegen het terrorisme en het islamfundamentalisme niet de nodige middelen en mensen

06.02 Geert Bourgeois (VU&ID): Aux yeux de nombreux électeurs, M. Dassen était virtuellement le ministre de l'Intérieur. A présent qu'il est devenu administrateur général de la Sûreté de l'Etat à la suite d'une nomination purement politique, il s'empresse de faire des déclarations controversées et particulièrement inquiétantes. Il estime que son service est paralysé par le contrôle parlementaire et par le Comité R. Le malaise règne au sein de son service. Il ressort d'un audit indépendant qu'il dispose de trop peu de moyens et d'effectifs pour mener à bien la lutte contre le terrorisme et le fondamentalisme islamique et qu'il y a une crise de confiance entre la direction et la base. En tant que chef d'un service dont la mission principale est de veiller au respect des valeurs démocratiques et

voorhanden zijn. Er is een vertrouwenscrisis in de Veiligheid van de Staat; er is geen voeling tussen top en basis. Dat allemaal weten we via een onafhankelijke audit. Wat doet de heer Dassen? In plaats van zich hard werkend en gedreven aan het hoofd te zetten van die dienst en te zeggen dat hij de dienst nieuwe slagkracht, nieuwe impulsen en goede leiding gaat geven is het eerste wat hij doet hard uithalen naar het Parlement, naar de democratische controle. Dat doet uitgerekend hij, die aan het hoofd staat van een dienst, mijnheer de minister, die als één van de hoofdtaken heeft ervoor te zorgen dat de democratische en grondwettelijke waarden geëerbiedigd worden. Dat staat in de opdracht, alle bedreigingen van de democratische en grondwettelijke orde moet de Veiligheid van de Staat in kaart brengen. Hij vindt het echter nodig symbolisch uit te halen naar de vertegenwoordiging van het volk, naar die macht die – uiteraard in een democratie – elke dienst mag en moet controleren, ook de Veiligheid van de Staat.

Die verklaring is zo onwaarschijnlijk, mijnheer de minister, dat zij op één uitzondering na alleen verontwaardigde reacties oproept, zowel bij meerderheid als bij oppositie. Ik denk dat in het Parlement daarover zowel in de Kamer als de Senaat terecht verontwaardiging is. Men zegt zelfs: kijk, achter die verklaring zit waarschijnlijk een andere agenda; hoe kan men anders verklaren dat iemand die zo'n dienst moet leiden en die ze opnieuw slagkracht moet geven op zo'n manier een externe vijand zoekt die de verklaring zou moeten zijn voor het feit dat zijn dienst niet werkt? En waarom kiest hij daarvoor het Parlement uit? Dat lijkt mij totaal onwaarschijnlijk.

Dat brengt mij, en zowat iedereen, tot de verdenking dat de betrokkene waarschijnlijk een andere agenda heeft. In zijn vorig leven heeft hij toch meegewerkt aan de voorbereiding en de oprichting van de federale dienst ter bestrijding van het terrorisme. Wij weten dat een en ander betwist wordt binnen de huidige meerderheid, dat sommigen willen dat de Veiligheid van de Staat zich daar niet meer om bekommert, maar dat het een deel van de politietaken wordt en onttrokken wordt aan een aantal democratische controlesystemen.

Mijnheer de minister, ik vind dit een zeer ernstig incident. Ik wil u daarover een aantal vragen stellen.

Ten eerste, onderschrijft u de uitlatingen van de betrokkene? Vindt u ook dat het Comité I inderdaad overijverig is en dat het oorzaak kan zijn van het disfunctioneren van de Veiligheid van de Staat?

Ten tweede, vindt u die uitlatingen gepast? Ik hoef u er niet aan te herinneren dat u het gezag over de Veiligheid van de Staat hebt. U hebt de bevoegdheid, u hebt de verantwoordelijkheid, u hebt het tuchtrecht over de Veiligheid van de Staat. Vindt u die uitlatingen gepast? Vindt u ze nog verenigbaar met de vereisten die aan elke ambtenaar, en in het bijzonder aan zo'n eminent ambtenaar, gesteld worden, vereisten van discretie, van terughoudendheid?

Ten derde, bent u van plan terzake een wettelijk initiatief te nemen? Bent u het ermee eens dat er iets moet veranderen, dat het Parlement misschien wat minder nauw mag toekijken op die dienst? Of gaat u de heer Dassen om uitleg vragen? Ik denk dat er maar twee antwoorden mogelijk zijn.

constitutionnelles, M. Dassen s'en prend aujourd'hui au contrôle démocratique. Ce sont précisément les représentants du peuple qui peuvent et doivent exercer un contrôle sur tous les services, y compris celui de la Sûreté de l'Etat.

L'indignation générale face à ces déclarations déplacées, tant du côté de la majorité que du côté de l'opposition, est justifiée. Quelles intentions les déclarations de M. Dassen cachent-elles? Y a-t-il un rapport avec sa collaboration passée à la création d'un service fédéral pour la lutte contre le terrorisme? Le ministre souscrit-il à ses déclarations? Les trouve-t-il justifiées? Prendra-t-il une initiative légale dans le but de réduire la portée du contrôle parlementaire sur le service de la Sûreté de l'Etat? A quoi le ministre impute-t-il le malaise à la Sûreté de l'Etat?

Ten vierde, waaraan is volgens u de malaise bij de Veiligheid van de Staat te wijten? Ik denk dat iedereen het er nu wel over eens zal zijn dat er een malaise is wanneer de heer Dassen in een van zijn eerste publieke verklaringen zegt dat het daar niet draait en dat dit de schuld is van het Parlement. Dan kunnen wij die vraag niet meer ontwijken. Wij vragen dus aan u, als voogdijminister, wat de oorzaak van die malaise zou kunnen zijn.

06.03 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, collega's Van Parys en Bourgeois, er moet mij toch iets van het hart. De Veiligheid van de Staat is als dienst een moeilijke opdracht toegemeten. Zij werkt in grote discretie aan zeer gevoelige dossiers. Niets lijkt mij gevaarlijker dan een amalgaam tot stand te brengen van zaken die men plukt, ofwel uit afgelegde ervaringen of uit rapporten die zijn ingediend en aanbevelingen die gemaakt zijn, of in verband met fenomenen die zich de laatste tijd in onze maatschappij voordoen. Ik denk meer bepaald aan het terrorisme. Het is alsof de Veiligheid van de Staat in België ofwel een onbestaande dienst is, ofwel een dienst die geen goede werkzaamheden zou kunnen uitvoeren.

Ik geef eerst een algemene benadering. Ik heb al meer dan eens in deze commissie gezegd dat de Veiligheid van de Staat bij momenten heus wel het bewijs geleverd heeft dat hij op de hoogte is van de opdrachten die hem zijn toevertrouwd, van de taken die de wetgever hem heeft toegekend en die zo delicaat zijn. Ik hoef dat aan u, de wetgever, niet te vertellen. Ik geef een voorbeeld. Als wij in de strijd tegen het internationale terrorisme erin geslaagd zijn in ons land de hand te kunnen leggen op een belangrijke terrorist, is dat omdat de Veiligheid van de Staat zijn werk heeft uitgevoerd zoals de wetgever het van zo'n dienst mag verwachten.

Zo'n resultaat kan niet indien die dienst niet naar behoren functioneert.

Ik kom tot de uitlatingen van de administrateur-generaal. Ik wil beginnen met iets wat jullie niet weten maar dat ik u moet meedelen. In zijn brief van 31 januari 2003 uit de administrateur-generaal zijn bezorgdheid over de wijze waarop het Vast Comité van Toezicht op de inlichtingendiensten haar toezicht uitoefent op de Veiligheid van de Staat. In de brief die was gericht aan de senaatsvoorzitter, de eerste minister, de voorzitter van het Comité I en aan mezelf, stelt de administrateur-generaal voor de door het Comité I gebruikte procedures vast te leggen in een protocol dat moet worden goedgekeurd door de commissie die belast is met de begeleiding van het Vast Comité van Toezicht op de inlichtingen- en de veiligheidsdiensten. Bij diezelfde brief van 31 januari zijn twee dossiers gevoegd door de administrateur-generaal die volgens hem aantonen dat het optreden van het Comité I in bepaalde omstandigheden zijn invloed heeft op de werking van de Veiligheid van de Staat. Dat men dergelijke brief schrijft lijkt me normaal. Dit moet kunnen. Dit heeft nu eenmaal van doen met de wijze waarop diensten werken. Misschien is er in het verleden onvoldoende aandacht geweest om deze procedures vast te leggen in een protocol. Het is niet zo verwonderlijk dat we dat in een aantal diensten doen. Als ik me niet vergis, zullen we volgende week een protocol van samenwerking met de Hoge Raad voor de Justitie

06.03 **Marc Verwilghen**, ministre: La Sûreté de l'Etat est investie d'une mission difficile et traite en toute discrétion des dossiers sensibles. Il est inexact que ce service est inexistant ou qu'il n'est pas en mesure de travailler efficacement. A plusieurs reprises, le service a démontré qu'il connaissait bien ses missions. L'arrestation d'un terroriste important dans le cadre de la lutte contre le terrorisme international en est la preuve.

Le 31 janvier 2003, M. Dassen a exprimé, dans un courrier au Premier ministre, au président du Sénat, au président du Comité R et à moi-même, sa préoccupation quant à la manière dont le Comité R contrôle la Sûreté de l'Etat. Il a proposé de couler le contrôle de son service dans un protocole qui doit être approuvé par la Commission de suivi du Comité R. M. Dassen a cité deux exemples concrets de nuisance. Je trouve cette façon d'agir normale.

Les procédures de surveillance auraient peut-être dû faire l'objet plus tôt d'un protocole. Cela se fait à présent pour un certain nombre de services. La semaine prochaine, ce sera le tour du Conseil supérieur de la Justice.

Entre-temps, le président du Sénat - ainsi que le président de la Commission de suivi - a invité tous les acteurs concernés à un entretien en vue de conclure un *modus vivendi* sur la base de dossiers concrets. Chaque entité devrait ainsi pouvoir accomplir ses missions sans entraves et les recommandations de la

ondertekenen. Er zijn nog andere diensten waarmee protocollen werden afgesloten om een geëigende wijze van optreden en controle mogelijk te maken.

Ik heb vastgesteld dat senaatsvoorzitter De Decker die voorzitter is van het begeleidingscomité het initiatief heeft genomen – samen met mezelf – om de betrokkene uit te nodigen tot een gesprek waarbij aan de hand van de dossiers het Comité I en de Veiligheid van de Staat aan die *modus vivendi* zouden moeten kunnen werken. Op die manier denk ik dat het Comité I de opdracht die het vervult ten voordele en in opdracht van het Parlement ongehinderd kan uitvoeren terwijl de Veiligheid van de Staat als onderdeel van de uitvoerende macht zou kunnen werken aan de uitvoering van haar opdrachten en tevens gevolg kan geven aan de aanbevelingen die door de begeleidingscommissie gedaan zijn en, mijns inziens, van uitzonderlijk groot belang zijn.

Mijn perceptie is gedeeltelijk anders. Ik ben van mening dat de administrateur-generaal in de recente interviews in de pers geen kritiek uit op de parlementaire controle die op de Veiligheid van de Staat wordt uitgeoefend. Ik verheer u niet dat ik hem hierover uitleg heb gevraagd. Ook tegenover mij heeft hij steeds het standpunt verdedigd van een open debat met de begeleidingscommissie dat de werking van de Veiligheid van de Staat slechts ten goede kan komen. Ik herinner eraan dat diezelfde begeleidingscommissie heeft overgenomen wat haar gezegd is geweest door het Toezichtcomité I, met name dat het product dat wordt afgeleverd door de dienst van de Veiligheid van de Staat een goed product is en dat de Veiligheid van de Staat over de nodige kwaliteit beschikt om haar werk uit te voeren. Ik moet eraan toevoegen – dit is reeds het voorwerp geweest van een aantal, mijns inziens, terechte interpellaties – dat er iets schort en dat er een spanning is tussen top en basis, een van de grondoorzaken van het vertrek van de vorige administrateur-generaal.

Derhalve denk ik dat de wrevel van de administrateur-generaal zich beperkt tot de door het Comité I gebruikte toezichtprocedures. Daarover moet volgens mij een gesprek worden gevoerd. Het ware beter geweest indien dit gesprek op een andere wijze had kunnen georganiseerd worden.

Wat de derde fase van de audit betreft, daarover zou ik het volgende willen zeggen. Die derde fase van de audit, waarover handelt die? Daarover schijnen nogal wat misverstanden te bestaan. Ze handelt over informatica, namelijk het opslaan van inlichtingen in databanken. Dat is destijds door de adjunct-administrateur-generaal ten overstaan van het Comité I als opdracht in vraag gesteld geweest. Bij zijn aantreden eind september laatstleden, heeft de huidige administrateur-generaal twee vergaderingen gehouden met het Comité I. Naar aanleiding van die twee vergaderingen zijn er afspraken gemaakt om de verschillende etappes van die fase van de audit uit te voeren en om alle nuttige documenten ter beschikking te stellen. Sindsdien heeft de administrateur-generaal van de afgesproken concertatie niets meer vernomen en besliste hij alle investeringsprojecten inzake informatica voorlopig te bevriezen en te wachten op de resultaten van de audit. Mijns inziens is dat een daad van behoorlijk bestuur, want de audit zou tot iets anders kunnen komen dan een eventuele uitvoering van een programma dat haaks

Commission de suivi pourront être observées.

A mes yeux, M. Dassen n'a pas critiqué le contrôle parlementaire de la Sûreté de l'Etat mais uniquement les procédures de contrôle. Il m'a toujours confirmé qu'une discussion ouverte avec la Commission de suivi – qui estime d'ailleurs que la Sûreté de l'Etat travaille bien, malgré des tensions entre le sommet et la base – ne pourrait que bénéficier au fonctionnement de son service. Il faut donc un entretien qu'il aurait certes mieux valu entamer dans d'autres circonstances.

La troisième phase de l'audit - sur l'informatique - a naguère été remise en question par l'administrateur général adjoint. Le nouvel administrateur général, ayant convoqué deux réunions avec le Comité R mais n'ayant ensuite plus été informé des préoccupations, a décidé provisoirement de geler tous les projets d'investissement dans l'informatique. Il s'agit à mon estime d'une décision qui atteste d'une bonne et prudente gestion.

M. Dassen n'a pas évoqué de dossiers concrets dans ses contacts avec la presse, et s'est limité à démentir les rumeurs parfois abracadabrantes qui circulent à propos de la Sûreté de l'Etat. La difficulté de la matière est telle que le risque de voir certains propos isolés de leur contexte ou mal interprétés est inhérent à tout commentaire ou éclaircissement de ce genre. Peut-être certaines nuances se sont-elles perdues. Il me semble cependant que M. Dassen a eu raison de s'étendre sur les éventuelles menaces planant sur notre pays, d'exprimer sa confiance dans ses collaborateurs et de suivre les recommandations de la commission de suivi. A mon avis, ce ne sont pas là des propos susceptibles de nuire à la Sûreté de l'Etat. Il est donc fort exagéré

zou staan op, bijvoorbeeld, een vaststelling van de audit of een aanbeveling die door de Toezichtcommissie wordt gedaan.

de faire état d'un "grave malaise" à la Sûreté de l'Etat.

In de interviews die de administrateur-generaal onlangs heeft toegestaan aan de geschreven en ook aan de audiovisuele media, heeft hij nooit gehandeld over concrete dossiers bij de Veiligheid van de Staat. Hij heeft in zijn contacten met de pers zich beperkt tot het tegenspreken van allerlei verhalen – laten we toegeven dat daar soms toch ook wilde verhalen tussen zaten – over de activiteiten van de Veiligheid van de Staat. Vandaar dat ik denk dat een gesprek en een toelichting wegens de moeilijkheidsgraad in deze materie wel op hun plaats kunnen zijn. Dat houdt natuurlijk het gevaar in dat het of uit zijn verband wordt getrokken, of verkeerd wordt geïnterpreteerd. In elk geval, ik meen dat een administrateur-generaal zich over het maken van een evaluatie over eventuele dreigingen in ons land tot het uitdrukken van zijn vertrouwen in medewerkers die naast de militaire inlichtingendiensten ook een duidelijke eigen taak vervullen, mag uitlaten in de pers. Hij heeft zich daarbij volledig ingeschreven in de aanbevelingen overigens van de begeleidingscommissie, die ook bij de regering bekend zijn. Ik ben de mening toegedaan dat door zijn mededelingen aan de pers de administrateur-generaal geenszins de geloofwaardigheid en de slagkracht van de Veiligheid van de Staat heeft aangetast. Zijn enige bezorgdheid is het optimaal functioneren van zijn dienst en ik denk dat wij hem daar ook volledig in moeten steunen.

Les recommandations de la commission de suivi concernant notamment les recrutements nécessaires en vue de compléter le cadre et les écoutes téléphoniques, sont en voie d'exécution. Ce sont pour moi des mesures prioritaires.

M. Dassen poursuivra le dialogue avec ses collaborateurs. L'éventuel mécontentement causé par le manque de procédures de surveillance claires sera examiné par le président de la commission de suivi, le Comité R, la Sûreté de l'Etat et moi-même sur la base de dossiers concrets. La concertation est le maître-mot. Attendons-en les résultats.

Er is ook allusie gemaakt op wat men noemt een ernstige malaise bij de Veiligheid van de Staat, maar dat is een malaise die aangekaart werd door de eerste audit die is gehouden geweest en die eigenlijk voorafgaand is aan de huidige toestand. In dat verband wil ik toch wel zeggen dat de door de audit gedane vaststellingen een duidelijk standpunt van het begeleidingscomité hebben opgeleverd, met ook passende aanbevelingen. Die aanbevelingen zullen zeker en vast renderen wanneer zij ook kunnen uitgevoerd worden. Ze zijn trouwens in uitvoering. Ik denk hier onder meer aan de noodzakelijke kaderopvulling, maar ik denk ook aan het wetsontwerp met betrekking tot de telefoontap die door de regering ondertussen is goedgekeurd en waarvoor wij nu wachten op het advies van de Raad van State. Ik denk dat wanneer de Veiligheid van de Staat over deze middelen, technische middelen en ondersteuningsmiddelen inzake personeel, zal beschikken, dit ten goede zal komen aan haar werking.

De administrateur-generaal heeft mij ook toegezegd dat hij de dialoog met zijn medewerkers blijft voortzetten en dat, wanneer er een gevoel van onbehagen zou zijn door een gebrek aan duidelijke procedures in onderzoeken die ingesteld zijn geweest, het dan best is dat daarover een gesprek kan plaatsgrijpen op de geëigende wijze zoals dit nu trouwens ook georganiseerd is geweest door de voorzitter van de Senaat. Dat lijkt mij de goede methode van werken. Men kan daarbij – dat is iets dat ik wel grif wil aanhalen – de vraag stellen of men zich nu wel op die manier daarover had moeten uitlaten, ja of neen. Heeft men wel voldoende nuance gelegd in de verklaringen die zijn afgelegd? Dat is een ander paar mouwen.

Dat is een ander paar mouwen, waaruit ik ook begrijp dat de kritieken die u uit, hun grondslag vinden. U beweert daarenboven dat dit van die aard is dat men absoluut zou moeten ingrijpen. Ik denk dat we in

eerste instantie de vergadering bij de voorzitter van de Senaat moeten afwachten en dat we tot een diepgaand en grondig gesprek moeten durven komen over de wijze van handelen alvorens daaraan enige verdere connotatie te geven die als puur nadelig zou kunnen worden uitgelegd in een dienst die het niet gemakkelijk heeft door de aard van zijn opdracht en door de aard van de internationale context waarin we momenteel leven.

06.04 Tony Van Parys (CD&V): Mijnheer de minister, uw antwoord bevredigt mij niet omdat u naar mijn aanvoelen de uitlatingen van de administrateur-generaal toch wel bijzonder eufemistisch interpreteert. U interpreteert hem in die zin dat hij eigenlijk alleen de optimale functionering van de dienst op het oog zou hebben gehad. Ik meen inderdaad dat de problematiek van de Veiligheid van de Staat, die door het Comité I via de audit aan bod is gekomen en waaruit die malaise is gebleken, niet als eerste en hoofdzakelijke reactie van de administrateur-generaal van de Veiligheid van de Staat kan hebben dat er een probleem is met de controle van het Comité I. Met het voorstel van protocol heeft men klaarblijkelijk een regeling op het oog waarmee men vat probeert te krijgen op de controlemechanismen die daar bestaan. Het verleden heeft bewezen – de periode dat de heer Van Lysebeth administrateur-generaal was – dat de samenwerking tussen de administrateur-generaal en het controlecomité perfect kan verlopen. Ik zeg u nogmaals dat het toen, met de toenmalige voorzitter van het Comité I, in veel moeilijkere omstandigheden gebeurde dan in de huidige omstandigheden. Ik zie dus niet in waarom men op dit ogenblik aan een protocol zou gaan werken. Dit kan de onafhankelijke controle van het Comité I alleen maar hypothekeren. Ik meen dat de wet daar heel precies en duidelijk moet worden toegepast.

De administrateur-generaal gaat trouwens in zijn publieke uitlatingen voorbij aan de vaststellingen van het Comité I. Al had hij dan in zijn hoofd terecht een aantal bedenkingen bij het optreden van het Comité I, dan had hij minstens in een evenwichtige benadering van de problematiek kunnen wijzen op de eigenlijke problemen zoals ze uit het onafhankelijk onderzoek waren gebleken, met name de problematiek van het personeel, het ontbreken van initiatieven van het Comité voor Inlichtingen en Veiligheid en het gegeven dat men nog steeds niet beschikt over een wetgeving inzake het intercepteren van telefoongesprekken. Ik wil er trouwens nog eens op wijzen dat het wetsvoorstel dat wij hier hebben ingediend, door de meerderheid is verworpen. Men heeft nu een doekje voor het bloeden. Er is blijkbaar een ontwerp in de Ministerraad goedgekeurd dat nu aan de Raad van State is voorgelegd. Ik vraag mij af of wij hierover in deze legislatuur nog het debat zullen kunnen voeren.

Ik ben het helemaal niet eens, mijnheer de minister, met uw invulling van de derde fase van de audit door het Comité I. U hebt gezegd dat dit betrekking had op de informaticasystemen. Dit is helemaal niet zo. Die derde fase van de audit is een heel belangrijke fase omdat zij betrekking heeft op de informatiestromen, met name op de vaststelling dat bij de Veiligheid van de Staat heel wat informatie toekomt, maar dat deze informatie in bepaalde fases van de procedure wordt weggefilterd en uiteindelijk geen gevolg krijgt.

Die derde fase van de audit is een heel belangrijke fase, omdat ze betrekking heeft op de informatiestromen, met name op de

06.04 Tony Van Parys (CD&V): Votre réponse ne me satisfait pas. Vous vous livrez à une interprétation pour le moins minimaliste des déclarations de M. Dassen. Il est inadmissible que la première réaction de l'administrateur général aux critiques émises à son égard par le Comité R consiste à dire que ce qui fait problème, c'est le contrôle exercé par ce Comité. M. Dassen élude ouvertement les difficultés mises au jour par le Comité R. Les critiques qu'il a formulées sont peut-être fondées mais il aurait dû en faire part avec davantage de pondération.

L'idée de conclure un protocole est manifestement née du souci d'exercer une emprise sur les mécanismes de contrôle. Au demeurant, le contrôle s'exerçait parfaitement sous la direction de M. Van Lysebeth, qui plus est dans des circonstances bien plus difficiles. Un protocole de ce type ne peut que mettre en péril le contrôle indépendant tel qu'il est exercé par le Comité R.

La troisième phase de l'audit ne portait pas seulement sur l'informatique mais aussi sur la captation déficiente du flux d'informations parvenant à la Sûreté de l'Etat.

Le ministre évoque «des rumeurs abracadabrantes». Mais le document qui traite de la création d'un service fédéral de lutte antiterroriste est tout sauf imaginaire.

Quelle est la position du ministre à propos du projet de la majorité de créer un service qui concurrencerait la Sûreté de l'Etat

vaststellingen dat er bij de Staatsveiligheid heel wat informatie toekomt, maar dat deze informatie in bepaalde fases van de procedure gefilterd wordt en uiteindelijk geen gevolg krijgt. Dit is helemaal iets anders dan de informaticaproblematiek bij de Staatsveiligheid. Het gaat erover op welke wijze de informatie en de inlichtingen die de Staatsveiligheid krijgt nuttig worden aangewend, en waar de problemen liggen van het filteren van bepaalde informatie. Dat is natuurlijk een heel delicate opdracht. Naar mijn aanvoelen – dat is dus een persoonlijke interpretatie – is er druk gekomen van de regering om daaromtrent zachtjesaan en niet voluit te gaan, vandaar komt trouwens ook de heel grote terughoudendheid van de administrateur-generaal van de Staatsveiligheid.

In het begin van uw uiteenzetting maakte u allusie op het maken van een amalgaam en het gegeven dat er nogal wat wilde verhalen zijn. Het verhaal over de oprichting van een federale dienst ter bestrijding van het terrorisme is echter helemaal geen wild verhaal. Het document met betrekking tot de oprichting van een federale dienst ter bestrijding van het terrorisme is bezorgd aan u en de minister van Binnenlandse Zaken. U werd daarover dus officieel ingelicht vanwege de diensten die dit document hebben opgemaakt. Het is verre van een wild verhaal, maar een concreet voorstel waarover u zich zult moeten uitspreken. Het heeft de bedoeling een nieuwe invulling te geven aan de opdracht van de Anti-terroristische Gemengde Groep, de zogenaamde AGG uit het verleden.

Mijn vraag is: wat is het standpunt van de minister van Justitie ten aanzien van het initiatief waarbij men een dienst wil oprichten die concurrentieel is ten opzichte van de Staatsveiligheid? Het betreft trouwens een initiatief waaraan de administrateur-generaal van de Staatsveiligheid in zijn vorige functie heeft meegewerkt, in zijn hoedanigheid van kabinetschef van de minister van Binnenlandse Zaken. Ik heb de absolute overtuiging, mijnheer de minister van Justitie, dat de Staatsveiligheid een dienst moet zijn die in zijn volle bevoegdheid en met volle capaciteit onder Justitie blijft ressorteren. Wetende dat wij nu over een geïntegreerde politiedienst beschikken onder Binnenlandse Zaken, en wetende welke machtspositie politie- en inlichtingendiensten samen kunnen innemen, is het een bijzonder groot risico om de bevoegdheid inlichtingen en de politionele bevoegdheid onder één ministerie onder te brengen. Het is een kwestie van een democratisch evenwicht dat moet tot stand komen.

Ik had gehoopt dat er in uw reactie een uitdrukkelijk standpunt zou komen in die zin dat u als minister van Justitie nooit zal dulden dat de Staatsveiligheid niet meer in staat zou zijn om goed te functioneren, en dat er initiatieven worden genomen om deze Staatsveiligheid te ondermijnen of andere diensten op te richten bij de federale politie onder Binnenlandse Zaken.

Mijnheer de minister, ik sluit af. U draagt thans de gevolgen van de extreme politisering van de top van de Staatsveiligheid, waarbij de administrateur-generaal geen onafhankelijke positie inneemt. Het is een positie van politieke afhankelijkheid die hem verhindert op een behoorlijke manier de chef te zijn van de Staatsveiligheid. Ik betreur dat bijzonder en ik hoop dat u, als verantwoordelijke minister, de chef van de Staatsveiligheid op zijn verantwoordelijkheden wijst. Dit zou, wat mij betreft, de laatste waarschuwing zijn vooraleer de allerlaatste stap zou worden gezet, met name de logische stap wanneer men zijn

? Dans une vie antérieure, l'actuel chef de la Sûreté a participé à l'élaboration de ce plan en qualité de chef de cabinet du ministre Duquesne. J'estime que la Sûreté de l'Etat, avec toutes les compétences qui sont les siennes, doit continuer de ressortir au département de la Justice. Il serait particulièrement risqué de faire relever le service de renseignements et la police d'une seule instance compétente. Cela pourrait déboucher sur une dangereuse concentration des pouvoirs. La situation actuelle découle de la politisation à outrance de la Sûreté de l'Etat. L'administrateur général est dépendant du monde politique, ce qui l'empêche de travailler correctement à la tête de son service. J'espère que le ministre lui rappellera quelles responsabilités sont les siennes et qu'il ne sera pas contraint de prendre des sanctions.

verantwoordelijkheden niet opneemt zoals het hoort.

06.05 Geert Bourgeois (VU&ID): Mijnheer de minister, ik kan u onmogelijk volgen. U zegt immers dat de uitspraken van de administrateur-generaal met de beste bedoelingen zijn gebeurd. U zegt ook dat zij de goede werking van de diensten alleen maar ten goede kunnen komen.

Ik begrijp dat u de man niet laat vallen. Ik leid dat af uit uw antwoord. Er ligt echter nog een hemelsbreed verschil tussen een dergelijk standpunt en zeggen dat dit alleen maar met de beste bedoelingen kan zijn en alleen maar de werking van de diensten ten goede kan komen. Ik blijf erbij dat die verklaringen erg zorgwekkend zijn. Dat is mede zo in het licht van de hele interne malaise. We worden inderdaad geconfronteerd met de derde fase van de audit. Dat is mede ook zo in het licht van de pogingen om de core business van de Veiligheid van de Staat weg te trekken en in te schakelen in een politiedienst. Hierdoor komt het principe van macht en tegenmacht, geldig in een democratie, in het gedrang. Ik betreur dit.

Ik onderschrijf uw mening dat de heer Dassen spreekrecht heeft. Wanneer hij zou van oordeel zijn dat er een betere manier van afspraak moet zijn, dat er een soort protocol moet totstandkomen, dat er een verfijndere manier van samenwerking moet zijn, is het zeer de vraag of het goed is om dit urbi et orbi voor de tv-camera's te gaan verkondigen. Zou hij dan niet beter contact opnemen met het Parlement, met het begeleidingscomité? Zou hij niet beter de gepaste weg zoeken? Ik lees in de pers dat mevrouw Taelman, lid van de VLD, zegt dat men in het comité compleet verrast is. Men zou geen enkel signaal hebben gekregen dat er een probleem zou zijn. Plots wordt dit gewoon in de media gelanceerd. Ik vind dit bijzonder ongelukkig. Ik vind dat het wel degelijk schade toebrengt. Het geeft vooral een verkeerd signaal. Het Parlement heeft gewild dat er een controle is. Het instrument voor die controle is het Comité I. Aan de essentie van die controle kan op geen enkele manier worden getornd. Er kunnen hoogstens afspraken worden gemaakt over bepaalde praktische werkwijzen. Dit mag echter op geen enkele manier tornen aan het democratisch controlerecht.

Ik heb nog een tweede bedenking. U gaat voorbij aan de vragen over de dieperliggende problematiek en de fundamentele kwestie. Blijft u erbij dat de Veiligheid van de Staat onder Justitie moet ressorteren? Blijft u erbij dat de vorm van controle, zoals die nu bestaat, moet blijven? Of gaat u mee in de plannen die nu, ook binnen de meerderheid, worden gesmeed om een van de kerntaken van de Veiligheid van de Staat weg te trekken en onder te brengen bij de politie?

Mijnheer de minister, ik denk dat dit toch een vraag is die van uw kant een antwoord verdient.

06.06 Minister Marc Verwilghen: Mijnheer de voorzitter, ik wil hierop nog even reageren.

Naar aanleiding van de reacties van collega Van Parys en collega Bourgeois, wens ik het volgende te onderstrepen. Wanneer we over de Veiligheid van de Staat spreken, gaat het over een debat dat voornamelijk in de Senaat wordt gevoerd. De begeleidingscommissie

06.05 Geert Bourgeois (VU&ID): Selon le ministre, M. Dassen a fait ces déclarations avec les meilleures intentions, dans le but de garantir le bon fonctionnement de la Sûreté de l'Etat. Je comprends que le ministre ne laisse pas tomber M. Dassen mais les déclarations de celui-ci pourraient accroître le malaise existant. Je pense qu'il vise également à retirer à la Sûreté de l'Etat ses missions principales pour les confier aux services de police. Ce n'est pas sans danger. M. Dassen a le droit de s'exprimer, mais est-il bien opportun de s'exprimer devant les caméras plutôt que devant le Parlement? Une telle attitude porte préjudice au service. Le Parlement souhaitait exercer un contrôle et a institué le Comité R à cet effet. L'essence du Comité R ne peut être remise en cause.

Le ministre pense-t-il que le contrôle doit demeurer inchangé et que la Sûreté de l'Etat doit continuer à relever du département de la Justice?

06.06 Marc Verwilghen, ministre: J'ai déjà mené ce débat au Sénat car le Comité R ressortit à sa compétence. Je suis toujours d'accord avec la première recommandation du Comité R, selon laquelle la Sûreté de l'Etat

van het Comité I heeft de voorzitter van de Senaat als voorzitter en kent daar ook haar beslag. Ik heb in de Senaat, zowel in de openbare vergadering als in de vergaderingen van de begeleidingscommissie, altijd volgehouden dat de eerste aanbeveling van het Comité I door mij volledig wordt bijgetreden. Die eerste aanbeveling luidt dat de Veiligheid van de Staat tot de bevoegdheden behoort van de minister van Justitie. Er kan dus geen sprake van zijn om een systeem tot stand te brengen, waarbij die bevoegdheid wordt verzwakt, wordt gedeeld of wordt weggenomen bij Justitie. Wat dat betreft, wil ik geen enkele onduidelijkheid laten bestaan.

Ten tweede en om elk misverstand te vermijden, het is nogal evident dat de Veiligheid van de Staat moet kunnen worden gecontroleerd door de eerste macht van een land.

Wie daarover enige reactie geeft of enig voorbehoud maakt, schendt een principe dat we altijd hebben aanvaard. Dat principe is dat controle door het Parlement op de dienst van de Veiligheid van de Staat noodzakelijk is. Dat werd nu bij wet geregeld en men beschikt daarvoor over een instrument. Het Vast Comité I treedt daarvoor op. Daarbij kunnen spanningen ontstaan, wat bijvoorbeeld heel duidelijk tot uiting kan komen als we ons over de derde fase van de audit buigen, die de informatieverwerking betreft. Het spreekt voor zich dat, als een dienst als de Veiligheid van de Staat werkt met informanten, er controle moet zijn op die informanten. Trouwens, net zoals we ze in de bijzondere opsporingsmethodes hebben geregeld, moeten we daarin een tegengewicht vinden. We moeten ons ook heel goed bewust zijn van het feit dat elke informatie die daarover zou worden verstrekt en niet binnen het controleorganisme kan worden gehouden, vrij fatale gevolgen zou kunnen hebben. Ik denk niet dat ik u beiden daarvan moet overtuigen. Het toont echter tegelijkertijd het delicate karakter van de opdracht aan.

Eén zaak is misschien onvoldoende tot uiting gekomen in mijn antwoord. Daarom ben ik daarnet ook begonnen met te zeggen dat de administrateur-generaal per 31 januari aan verscheidene instanties een brief heeft gericht, waarin hij een bepaald probleem aankaartte. Ik vind zijn handelwijze tot op dat punt de juiste, zeker en vast als daardoor de opvolging is gekomen die door de voorzitter van de Senaat werd beslist. Het is echter ongelukkig – en dat moet worden onderstreept – dat hij daarover in een aantal persinterviews heeft gesproken. Dat kan ik niet goedkeuren en ik zeg dat ook heel duidelijk. Hij had de daarvoor bestaande weg moeten volgen. Hij had namelijk het begeleidingscomité moeten aanspreken of de dialoog aangaan om te zien of dat probleem inderdaad een reëel probleem is en indien dat het geval is, welke praktische oplossingen er moeten worden gevonden.

06.07 Geert Bourgeois (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, vooral in deze materie moet het laatste woord het Parlement toekomen. Ik zal heel kort zijn. De minister is veel explicieter geweest in zijn tweede antwoord. Ik ben er zeker van dat de heer Dassen zal hebben meegelusterd. De Veiligheid van de Staat luistert altijd mee. Waarom dan niet in deze? Ik hoop dat hij dus heel goed heeft gehoord dat de minister heeft gezegd dat er niet kan worden getornd aan dit parlementaire controlerecht, dat die uitspraken ongelukkig zijn en dat hij wil dat de Veiligheid van de Staat binnen Justitie blijft.

doit continuer à relever de la compétence du ministère de la Justice. Il n'y aura donc aucun affaiblissement, ni aucune répartition des compétences ou encore réduction des compétences du département de la Justice.

La Sûreté de l'Etat doit être contrôlée par le Parlement. Ce contrôle est aujourd'hui réglé dans une loi. Le Comité R assume cette responsabilité, ce qui pourrait créer des tensions car la Sûreté de l'Etat recourt à des indicateurs et ceux-ci doivent être contrôlés. Nous devons donc être bien conscients que toute information qui n'est pas contrôlée comporte un certain risque et peut conduire à des erreurs fatales.

Le 31 janvier, l'administrateur général a envoyé une lettre à une série d'instances pour attirer leur attention sur les problèmes. Il a ainsi fait oeuvre utile. Cependant, les interviews données par la suite n'étaient pas une initiative heureuse. L'administrateur général aurait dû se concerter avec la Commission de suivi et engager un dialogue portant sur cette problématique et les solutions susceptibles d'y remédier.

06.07 Geert Bourgeois (VU&ID): Le ministre nous assure qu'il n'est pas question de toucher au droit de contrôle parlementaire, que les interviews n'étaient pas une bonne idée et que la Sûreté de l'Etat reste de la compétence de la Justice. Ce sont là des constats dont on ne peut que se réjouir.

06.08 Tony Van Parys (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik meen dat de minister in zijn replek iets explicieter was.

Toch, mijnheer de minister, is het zo vrijblijvend. U moet uw administrateur-generaal op het matje roepen en hem duidelijk maken dat dergelijke verklaringen zich tegen hem en zijn dienst zullen keren. U zult vooral met hem een hartig woordje moeten praten, niet omtrent uw intenties, maar omtrent zijn intenties in verband met de toekomst van de Staatsveiligheid. Is hij ervan overtuigd en stelt hij alles in het werk om binnen Justitie deze dienst doeltreffend te maken in de strijd tegen het terrorisme omdat dit de absolute prioriteit moet zijn?

Dat is wat thans dient te gebeuren. Ik heb de indruk dat men inmiddels in allerlei cenakels een dubbele agenda uitvoert en men de kiem legt van de ondermijning en de ontmanteling van de Staatsveiligheid. Dat is uiteraard het laatste wat ons mag overkomen.

Mijnheer de minister, onderschat de macht van de federale politie niet in deze materie, noch de initiatieven die men wou nemen. Ik nodig u trouwens uit het document dat in uw bezit is, met betrekking tot de federale dienst ter bestrijding van het terrorisme, aandachtig te lezen.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

De **voorzitter**: Collega's, mevrouw Creyf heeft gevraagd zich te verontschuldigen. We zullen haar vraag A862 uitstellen.

07 Vraag van de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over "de leegstand in het gerechtsgebouw te Brussel van de ex-lokalen van de rechtbank van koophandel" (nr. A873)

07 Question de M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "l'inoccupation, au palais de justice à Bruxelles, des anciens locaux du tribunal de commerce" (n° A873)

07.01 Tony Van Parys (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dit is een probleem dat specifiek betrekking heeft op het gerechtsgebouw en het Justitiepaleis in Brussel. Ik zal kort zijn.

Dit heeft belang voor de rechtsonderhorige en de rechtszoekende die zich in Brussel van het recht of de rechtbanken of hoven wil bedienen. Er is vastgesteld dat de lokalen van de rechtbank van koophandel na de verhuis van deze rechtbank sinds september leegstaan in de staat waarin ze werden verlaten tijdens het gerechtelijk verlot. De gebouwencommissie had nochtans een advies en een voorstel aan de minister van Justitie geformuleerd om deze lokalen van de rechtbank van koophandel zeer dringend een andere bestemming te geven, met name ten behoeve van de rechtbank van eerste aanleg, het Hof van Cassatie en het hof van beroep. Daaraan is geen enkel gevolg gegeven. Het is nogal wraakroepend dat er sinds maanden lokalen ongebruikt staan terwijl er een enorme behoefte bestaat aan lokalen voor de andere diensten. Hoe komt dit en wat zal men eraan doen?

Een tweede vaststelling is dat er sinds september geen euro meer ter beschikking is voor de gewone herstellingen, het gewone onderhoud van de gebouwen in het gerechtsgebouw in Brussel. Er kan sinds

06.08 Tony Van Parys (CD&V): Le ministre doit en tout état de cause demander à M. Dassen de se justifier et il doit s'entretenir avec M. Dassen au sujet de ses projets concernant l'avenir de la Sûreté de l'Etat. Prend-il toutes les initiatives nécessaires afin que son service fonctionne convenablement? Je soupçonne l'existence d'un agenda caché dont l'objectif serait le démantèlement et l'élimination de la Sûreté de l'Etat. Il ne faut pas sous-estimer dans ce cadre le rôle actif joué par la police fédérale. Ceci est évidemment inacceptable.

07.01 Tony Van Parys (CD&V): Les services du tribunal de première instance, de la cour d'appel de Bruxelles et de la Cour de cassation souffrent d'un manque de place. En revanche, plusieurs locaux sont inoccupés au tribunal de commerce. Pourquoi ces locaux ne sont-ils pas mis à profit pour abriter ces autres services, comme l'avait recommandé la commission des bâtiments? Comment se fait-il qu'on ne trouve plus depuis des mois les moyens nécessaires pour financer l'entretien normal et les réparations du palais de justice de Bruxelles? Quelles mesures le ministre compte-t-il prendre pour remédier à cette situation? Le *masterplan* pour le palais de justice de Bruxelles n'a jusqu'à

september geen lekje verf meer worden aangebracht. Dit betekent dat dit gebouw op die manier niet het normale onderhoud kan krijgen. Wat zult u daaraan doen? Ik heb hierin andermaal de bevestiging gevonden van het feit dat de kredieten die daarvoor waren uitgetrokken onvoldoende waren zodat er sprake is van een begroting voor 9/12den in plaats van voor 12/12den.

Ten slotte, er is een masterplan opgemaakt voor het gerechtsgebouw in Brussel. Alle diensten hebben zich daarover uitgesproken. De adviezen zijn bij u en uw collega die bevoegd is voor de Regie der Gebouwen beland. Ook hierop is van de regering geen enkele positieve reactie gekomen. De vraag is wat er met de voorstellen van het masterplan zal gebeuren?

07.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, collega Van Parys, het Brusselse Justitiepaleis kampt met een tekort aan plaats. De beslissing werd genomen om de rechtbank van koophandel te laten verhuizen. Deze verhuis heeft zich voltrokken in de loop van de maanden september en oktober. Wij hebben een voorstel gedaan om renovatiewerken in de verlaten lokalen te laten uitvoeren. Op dat ogenblik waren de budgetten voor onderhoud in 2002 evenwel reeds aan andere zaken toegekend. Voor 2003 is een bedrag van 1 miljoen euro ter beschikking gesteld. Dit bedrag zal zo snel mogelijk worden aangewend om de werken te laten uitvoeren zodra de procedures dit toelaten. De gebouwen zullen op die manier op een aanvaardbare wijze kunnen worden ingenomen.

Wat het masterplan betreft, kan ik u meedelen dat ik mijn instemming heb kunnen betuigen met de krachtlijnen van dit masterplan. Het dossier is nu in handen van mijn collega die bevoegd is voor de Regie der Gebouwen. Hij moet het dossier verder richting geven. Wat mij betreft, kan ik mij vinden in de opties van het masterplan.

07.03 **Tony Van Parys** (CD&V): Ik had graag vernomen wanneer die gebouwen van de rechtbank van koophandel zullen kunnen worden ingenomen want die staan volledig leeg.

07.04 Minister **Marc Verwilghen**: Zo spoedig mogelijk.

07.05 **Tony Van Parys** (CD&V): Ik denk dat op concrete vragen een concreet antwoord kan worden gegeven. Ik stel vast dat de middelen voor het onderhoud van het gerechtsgebouw een andere bestemming hebben gekregen.

07.06 Minister **Marc Verwilghen**: U bent het met mij eens dat we eerst het geld moesten hebben. Wij hebben nu dat bedrag van 1 miljoen euro. Ik moet wel de procedures respecteren om de werken te kunnen opstarten. Ook op dat vlak weet u dat ik aan wettelijke bepalingen gehouden ben.

07.07 **Tony Van Parys** (CD&V): Laten wij hopen dat dit geld op een bepaald ogenblik ook geen andere bestemming zal krijgen, mijnheer de voorzitter.

présent pas suscité de réactions. Quelles suites seront réservées aux propositions contenues dans ce plan?

07.02 **Marc Verwilghen**, ministre: Le palais de justice de Bruxelles offrant insuffisamment d'espace, il a été décidé de procéder au déménagement du tribunal de commerce. Ce transfert a eu lieu début octobre 2002, mais les moyens nécessaires à la rénovation n'avaient pas pu être réunis à l'époque. Un budget de 1 million d'euros a été dégagé à cet effet pour 2003. J'ai approuvé le *masterplan* qui a été rédigé. Il appartient maintenant à la Régie des bâtiments de mettre en œuvre les options qui ont été prises.

07.03 **Tony Van Parys** (CD&V): A quelle date précise pourra-t-on emménager dans les immeubles inoccupés?

07.06 **Marc Verwilghen**, ministre: Le plus rapidement possible. Les moyens sont disponibles. Je suis toutefois obligé de respecter les procédures pour le lancement des travaux.

07.07 **Tony Van Parys** (CD&V): J'espère bien que ces moyens ne seront pas affectés à d'autres postes.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

08 Vraag van de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over "het beleidsplan van de voorzitter van de federale overheidsdienst Justitie" (nr. A874)

08 Question de M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "le plan de management du président du service public fédéral Justice" (n° A874)

08.01 **Tony Van Parys** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, onze voorzitter van de Federale Overheidsdienst Justitie is reeds verschillende maanden in functie. Volgens de wettelijke bepalingen – het betreffende koninklijk besluit – moet de voorzitter van de FOD Justitie een managementplan opmaken dat hij ter goedkeuring voorlegt aan de minister van Justitie. Ik ben benieuwd of dit al is gebeurd. Heeft de minister daaraan zijn goedkeuring gegeven? Wanneer zullen wij de voorzitter van de FOD Justitie hier mogen ontmoeten om kennis met hem te maken, want dit genoeg is ons tot op dit ogenblik ontzegd. Daarbij zouden wij ook de gelegenheid krijgen om het debat te voeren over het toch wel belangrijke managementplan dat een voorzitter van de FOD Justitie moet opmaken. Wat zijn de beleidsinzichten van het hoofd van de administratie hieromtrent? Ik ben bijzonder benieuwd wanneer wij met de voorzitter van de FOD het debat hierover kunnen voeren.

08.01 **Tony Van Parys** (CD&V): Le président du SPF Justice doit élaborer un plan de management et le soumettre à l'approbation du ministre de la Justice. Cette approbation a-t-elle déjà eu lieu? Quelles sont les lignes maîtresses du plan de management? Sera-t-il communiqué au Parlement? Quelle sera la politique adoptée en matière de personnel? Quand pourrons-nous débattre de cette matière?

08.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, collega Van Parys, de voorzitter van het directiecomité heeft mij zijn managementplan en operationeel plan voorgelegd op 29 november 2002. Ik heb daarover sedertdien verschillende keren met hem vergaderd. Ik zal eerstdaags de definitieve beslissing nemen over dit plan, nadat het is aangepast aan een aantal opmerkingen die mijn medewerkers en ikzelf hebben gemaakt.

08.02 **Marc Verwilghen**, ministre: Le président du comité de direction m'a communiqué son plan opérationnel et son plan de management le 29 novembre 2002. Je prendrai prochainement une décision à ce sujet. Le plan est structuré selon un modèle utilisé également par les présidents des autres SPF. Il définit la mission du SPF Justice et précise les objectifs stratégiques à court terme. Lorsque j'aurai approuvé définitivement le plan, je viendrai le commenter en commission au moyen d'une présentation *Powerpoint*.

Het plan is opgemaakt volgens het model dat ook door de voorzitters van de andere Federale Overheidsdiensten is gebruikt. Het definieert de missie van de FOD; tevens bepaalt het de kortetermijnvisie en legt het een aantal strategische doelstellingen – 9 in totaal – vast.

Ik zal niet op de details van deze aangelegenheid ingaan omdat ik van plan ben, zodra dit plan klaar is, het aan deze commissie kenbaar te maken. Ik zal dan ook vragen dat men het aan de hand van een powerpointpresentatie komt toelichten en ter beschikking stellen van de commissieleden.

Inzake het personeelsbeleid, heeft de voorzitter van het directiecomité zich als prioriteit gesteld in de eerste plaats te voorzien in de vervanging van de natuurlijke afvloeiingen. Een eventuele uitbreiding van het personeel kan alleen gebeuren als men rekening houdt met twee parameters, in de eerste plaats het definitief vastleggen van de personeelsenveloppe op basis van rondzendbrief 526 van het Openbaar Ambt. In dit kader werd de FOD Justitie reeds onderworpen aan het trilateraal onderzoek. Een volgende vergadering over het al dan niet aannemen van het principe van de drie onderscheiden personeelsenvolpess zal een van de volgende dagen plaatsvinden. In de tweede plaats wordt de FOD Justitie – net als de andere FOD's – onderworpen aan een business process re-engineering. De eerste fase daarvan – het bepalen van de te

Pour ce qui est de la politique du personnel, le président souhaite en priorité assurer le remplacement des départs naturels. Une extension éventuelle du personnel est possible, pourvu qu'il soit tenu compte de la fixation définitive des enveloppes du personnel sur la base de la circulaire 526 de la Fonction publique et à condition que le SPF Justice fasse l'objet d'un *business process*

analyseren werkprocessen – is afgerond terwijl de volgende fasen en in het bijzonder de eigenlijke analyse zullen worden gerealiseerd met de hulp van een externe consultant, waarvoor binnenkort een aanbesteding zal worden uitgeschreven.

De **voorzitter**: Mijnheer de minister, als u plant een powerpointpresentatie te doen, vraag ik u mij tijdig te verwittigen want niet alle zalen in dit monumentale huis zijn daarvoor uitgerust. (...) Dat is een powerpoint op zichzelf wat hierachter hangt. Ik vraag u om mij tijdig te verwittigen omdat bepaalde technische snufjes – ondanks alle inspanningen van de kamervoorzitter – niet algemeen kunnen worden toegepast.

Collega Van Parys, u moet zeer verheugd zijn dat een kennismaking binnen zeer korte tijd zal kunnen plaatsvinden.

08.03 Tony Van Parys (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik zou zeer verheugd zijn, moest dit inderdaad een definitieve toezegging zijn. Ik ben hoe dan ook al zeer verheugd dat we dit beleidsplan hier gaan bespreken, maar ik had graag van de minister de toezegging gekregen dat we bij die gelegenheid kennis zouden kunnen maken met de voorzitter van de Federale Overheidsdienst.

08.04 Minister Marc Verwilghen: Ik zal hem speciaal voor u meebrengen.

08.05 Tony Van Parys (CD&V): Dat is schitterend. Ik ben bijzonder verheugd en dankbaar voor dit antwoord. Ik zie werkelijk uit naar deze ontmoeting en deze kennismaking opdat wij op die wijze op een constructieve manier, mijnheer de fractieleider, opnieuw het debat kunnen voeren over het personeelsbeleid van de voorzitter van de Federale Overheidsdienst Justitie en van de minister.

De **voorzitter**: Het begint verdacht te worden dat u bepaalde personen hier absoluut wil ontmoeten.

08.06 Tony Van Parys (CD&V): Mijnheer de voorzitter, men zegt mij dat het een bijzonder interessant man is. Daarom interesseert het mij met hem kennis te maken. Ik denk dat het aangenaam zou zijn indien wij 's namiddags een vergadering met hem konden hebben.

De **voorzitter**: Collega Van Parys, u zult de resultaten van een assessment toch niet betwisten?

08.07 Tony Van Parys (CD&V): Mijnheer de voorzitter, wie ben ik om een resultaat van een assessment te betwisten? Ik durf er niet aan te denken. Ik wil alleen kennis maken met degene waarvan de mensen die het assessment hebben gedaan, hebben gezegd dat hij uitermate bekwaam is. Ik ben nieuwsgierig om met uitermate bekwame mensen van gedachten te kunnen wisselen. Dat is mijn enig absoluut doel.

De **voorzitter**: Nieuwsgierigheid scherpt het intellect. In die omstandigheden moet men dat dus altijd blijven doen.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

reengineering ou BPR, comme les autres SPF.

Le **président**: Je demande instamment au ministre de nous informer en temps opportun de la date à laquelle la présentation *Powerpoint* aura lieu, de manière à ce que nous puissions prévoir les moyens techniques nécessaires. Cette perspective réjouira certainement M. Van Parys.

08.03 Tony Van Parys (CD&V): Uniquement si j'obtiens la promesse formelle que nous pourrions faire la connaissance du président du comité de direction, lequel, d'après l'*assessment*, est extrêmement compétent.

08.04 Marc Verwilghen, ministre: Je vous le présenterai ici-même.

08.05 Tony Van Parys (CD&V): Je me réjouis à l'idée de pouvoir mener ce débat.

09 Question de Mme Karine Lalieux au ministre de la Justice sur "l'utilisation du détecteur de mensonges par un employeur" (n° A878)

09 Vraag van mevrouw Karine Lalieux aan de minister van Justitie over "het gebruik van een leugendetector door een werkgever" (nr. A878)

09.01 Karine Lalieux (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, il y a quelques semaines, la presse faisait écho de l'utilisation par un employeur d'un détecteur de mensonges à l'égard de ses employés. A la suite du vol de la recette de la veille, l'employeur, au lieu de faire appel à la police – comme tout citoyen doit le faire – et porter plainte devant la justice, a préféré faire appel à une firme privée, à des professionnels, pour soumettre l'ensemble de ses employés au polygraphe.

Monsieur le ministre, cette utilisation abusive, il me semble, du polygraphe pose évidemment question car cela constitue une ingérence dans la vie privée. En effet, en matière de libertés fondamentales, protégées par l'article 8 de la Convention européenne des droits de l'homme et l'article 22 de la Constitution, les principes sont clairs. Toute immixtion dans la vie privée doit répondre à trois critères: un critère de légalité, un critère de légitimité du but poursuivi et un critère de proportionnalité de l'immixtion.

Mes questions sont très simples, monsieur le ministre. Un employeur peut-il soumettre un employé à un détecteur de mensonges? Considérez-vous ce type de pratique comme contraire à l'article 8 de la Convention européenne des droits de l'homme et à l'article 22 de la Constitution? N'est-ce pas là criminalisation des ouvriers et des employés? Pour votre gouverne, monsieur le ministre, j'ai posé la même question à Mme la vice-première, ministre de l'emploi, qui m'a déjà répondu.

09.02 Marc Verwilghen, ministre: Monsieur le président, collègue Lalieux, la doctrine relative à l'usage du polygraphe dans les relations de travail se borne à déclarer que l'usage du détecteur de mensonges crée des problèmes de vie privée comparables à des traitements médicaux mais ne donne pas d'éléments d'appréciation supplémentaires.

Une comparaison peut éventuellement être faite avec les fouilles. Il ne s'agit évidemment pas de la même approche dans ce cas-ci. Pour la doctrine, des fouilles corporelles ne sont pas admissibles sauf circonstances exceptionnelles, par exemple le risque de sabotage. Par contre, des fouilles de sacs et attachés-cases des membres du personnel semblent légitimes dans leur principe, si elles sont faites dans un but légitime, par exemple pour faire obstacle à des vols commis dans l'entreprise. A ce sujet, je fais notamment référence à la jurisprudence et à l'œuvre de M. Lagasse, "La vie privée et le droit du travail".

Une décision considère que le but légitime poursuivi par un employeur pour sauvegarder des droits peut justifier une ingérence, limitée dans le temps, dans la vie privée des membres de son personnel. Il s'agit d'un jugement rendu par le tribunal de travail de Bruxelles, le 18 juin 1990, mais il est unique en son genre.

09.01 Karine Lalieux (PS): Volgens persberichten heeft een werkgever, naar aanleiding van de diefstal van de recette van de vorige dag, zijn werknemers onderworpen aan een onderzoek met een leugendetector. Dat onrechtmatige gebruik van de leugendetector of polygraaf is uiteraard een inbreuk op de privacy, en dat is in strijd met artikel 8 van het EVRM en artikel 22 van de Grondwet.

Mag een werkgever een werknemer ondervragen met behulp van een leugendetector? Beschouwt u dergelijke praktijken als rechtsmisbruik? Ik heb de minister van Werkgelegenheid dezelfde vraag gesteld.

09.02 Minister Marc Verwilghen: De rechtsleer stelt enkel dat het gebruik van de leugendetector problemen veroorzaakt op het stuk van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, te vergelijken met medische behandelingen. Een en ander kan ook vergeleken worden met fouilleringen. Tenzij in uitzonderlijke omstandigheden mag je iemand niet lijfelijk fouilleren. Wel is het toegestaan de bezittingen van personeelsleden te doorzoeken als daar gegronde redenen voor zijn. In een uitspraak wordt gesteld dat het vrijwaren van de rechten van de werkgever een in de tijd beperkte inmenging in het privé-leven van zijn personeelsleden kan rechtvaardigen. In dergelijke gevallen staat het aan de hoven

Il appartient du reste aux cours et tribunaux d'apprécier, au vu des circonstances de la cause, si l'usage du polygraphe apparaît proportionné mais, comme je vous l'ai dit au début de mon intervention, cela pose de graves problèmes de vie privée. Je crois, dès lors, que les situations devront être tout à fait exceptionnelles pour pouvoir y recourir, et encore!

09.03 Karine Lalieux (PS): Monsieur le président, je remercie monsieur le ministre pour sa réponse qui montre clairement la problématique de l'utilisation d'un polygraphe. En effet, le détecteur de mensonges, même au niveau des procès judiciaires, est utilisé dans un cadre bien limité, pas légalement mais de facto. J'espère que la jurisprudence sera unanime sur ce point et que des employeurs ne pourront pas demain soumettre obligatoirement tout employé au détecteur de mensonges. Il ne faut pas oublier que les employés qui ont refusé ont aujourd'hui reçu leur C4.

Mme la vice-première ministre m'avait répondu qu'il y avait maintenant la nouvelle loi sur le harcèlement moral et que, sur la base de cette loi, les employés pourraient avoir un recours devant un tribunal pénal pour faire éventuellement condamner leur employeur pour harcèlement sur les lieux de travail. En tout cas, je pense qu'il faut être très attentif à ce type de problématique car j'estime que la vie privée est, dans cette affaire, mise à mal.

en rechtbanken om daarover uitspraak te doen. Er rijzen ernstige problemen met betrekking tot de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

09.03 Karine Lalieux (PS): Dat illustreert duidelijk de problematiek van het gebruik van de leugendetector. Zelfs in een gerechtelijke context wordt dit toestel in welomlijnde situaties gebruikt. Ik hoop dat de jurisprudentie eenduidig zal zijn, en dat de werkgevers hun personeel in de toekomst niet zomaar zullen kunnen verplichten een test met de leugendetector te ondergaan.

Volgens vice-premier Onkelinx zouden de werknemers in beroep kunnen gaan bij de strafrechter, op grond van de wet betreffende de bescherming tegen pesterijen op het werk.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

10 Vraag van de heer Geert Bourgeois aan de minister van Justitie over "de 'archivering' van het Brussels onderzoeksdossier met betrekking tot grootschalige fraude naar aanleiding van overheidsopdrachten voor bouwwerken" (nr. A893)

10 Question de M. Geert Bourgeois au ministre de la Justice sur "la fraude à grande échelle dans le cadre de marchés publics de travaux de construction" (n° A893)

10.01 Geert Bourgeois (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik werd gealarmeerd door een bericht in de krant De Standaard van 1 februari 2003 waarin gemeld wordt dat twee- tot driehonderd aannemers zouden ontsnappen aan gerechtelijke vervolging wegens een personeelstekort bij het Brusselse parket. Het zou gaan over een onderzoek dat illegale prijsafspraken aan het licht gebracht heeft, prijsafspraken bij de gunning van openbare werken op gemeentelijk, provinciaal en gewestelijk niveau – wellicht voorheen op statelijk niveau waarvan de rechtsopvolgers nu de Gewesten zijn. Het Brussels parket zou dus dit dossier naar het archief overgebracht hebben, wat dit ook moge betekenen. Als er een gerechtelijk onderzoek is, eindigt dit normaal voor de raadkamer met al dan niet een doorverwijzing. Ik kan mij niet voorstellen dat in deze geen onderzoeksrechter aangesteld werd. Een opsporingsonderzoek kan met een seponering eindigen of met een vervolging maar een archivering lijkt mij iets nieuws te zijn. Ik lees, mijnheer de minister, dat er stelselmatig jarenlang prijsafspraken zouden zijn gemaakt met verhoging van de prijzen van de gunningen van 5 tot 10%. Na de gunning zou dat bedrag aan meerkosten, dat opgehoest werd door ons allemaal, door de belastingbetaler, door de

10.01 Geert Bourgeois (VU&ID): Le quotidien *De Standaard* du 1er février 2003 révèle que 200 à 300 entrepreneurs échapperont à des poursuites en raison d'une pénurie de personnel au parquet de Bruxelles. Le dossier porte entre autres sur des accords sur les prix illégaux, qui ont entraîné des majorations de prix de cinq à dix pour cent pour la moitié des travaux de voirie.

Si un tel dossier est archivé purement et simplement - et il s'agit d'une pratique complètement nouvelle -, il est très gravement porté atteinte à la confiance en la justice. J'ai appris que ce dossier avait été épluché

kiezer, telkens verdeeld zijn onder die aannemers. Er staat zelfs dat in sommige provincies één op de twee van de wegenwerken op die manier zou gegund zijn, met dit verderfelijke mechanisme.

Mijnheer de minister, zulke berichten vragen om verduidelijking. Ze brengen het vertrouwen in de justitie een enorme deuk toe. Ik vernam daarstraks toevallig dat dit een dossier zou zijn dat uitgespit en uitgevlooid is door het Hoog Comité van Toezicht. Het Hoog Comité van Toezicht heeft dit helemaal onderzocht. U herinnert zich nog de hoofdcommissaris van de gerechtelijke opdrachten en de vijftig dossiers die onder de mat geveegd werden. Er was een onderzoek over in de Senaat, in de commissie Georganiseerde Criminaliteit. Hij lachte dat allemaal weg behalve één dossier waarvan hij zei dat het inderdaad onder de mat dreigde te worden geveegd, namelijk het dossier van die grote aannemingsfraude.

Mijnheer de minister, ik zou willen weten of dit bericht klopt en, zo ja, of u daarvan op de hoogte gebracht bent. Heeft men u vooraf op de hoogte gebracht, of verneemt u dit nu ook voor het eerst via de pers? Blijkbaar is de procureur-generaal van Brussel toch zeer bezorgd geweest over dit dossier en heeft hij contact opgenomen met het parket en er herhaaldelijk op gewezen dat aan dit dossier moest doorgewerkt worden. Bent u op de hoogte? Klopt dit bericht? Als het klopt, wat is dan de precieze oorzaak van die zogenaamde archivering? Ik kan mij toch niet voorstellen, in een tijd waarin er vervolgingsprioriteiten zijn en waarin er een vervolgingsbeleid moet zijn, dat men zegt dat men voor zulke dossiers geen personeel heeft, terwijl de kleine garnaal, de kleine overtreder, tegenwoordig zelfs voor parkeerboetes, het voorwerp uitmaakt van een terechte vervolging.

Is die zaak verjaard, mijnheer de minister? Correctioneel is er een verjaring na tien jaar. Als dit gestuit is, dan zitten we al aan twintig jaar. Ik kan me moeilijk inbeelden dat er sprake zou zijn van een verjaring. Als er geen verjaring is, maakt u dan nog gebruik van uw positief injunctierecht, of mag die zaak een stille dood sterven? Hebt u zicht op de omvang van de onderzochte fraude? Ik meen dat het parket nu normaal ook de slachtoffers op de hoogte moet brengen als er een aanleiding bestaat tot burgerlijke partijstelling. De slachtoffers zijn de kiezers, de belastingbetalers, de gemeenten, de provincies en de Gewesten. Ik hoor dat het zou gaan om een dossier van miljardenfraude, in Belgische frank uitgedrukt. Klopt dit? Is het inderdaad een dossier van zo'n grote omvang?

Gebeurt er desgevallend – dat hangt natuurlijk af van uw antwoorden op de vorige vragen – een intern onderzoek naar de verantwoordelijkheid voor het feit dat zulk een belangrijk dossier op een dergelijke manier aan zijn einde zou komen, met een archivering een stille dood zou sterven?

10.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, ik had collega Bourgeois eigenlijk bij het begin van zijn vraag moeten onderbreken.

Toen de vraag is binnengekomen, heb ik onmiddellijk gevraagd aan het parket-generaal, meer bepaald aan de procureur-generaal in Brussel, om mij over die zaak omstandig te rapporteren. De procureur-generaal heeft mij meegedeeld dat hij mij, gelet op het te

par le CSC et que la commission du Sénat qui s'est penchée sur la criminalité organisée a été mise en garde contre l'occultation possible du dossier. Malgré l'attention du procureur général, ce dossier se retrouve malgré tout classé dans les archives. Il est indécent qu'il n'y ait pas de personnel disponible pour un dossier de cette importance, mais bien pour sanctionner le menu fretin.

L'information sur l'archivage est-elle exacte? Quelle en est la cause? L'affaire est-elle prescrite ou le ministre peut-il encore user de son droit d'injonction positive? S'agit-il d'une fraude de plusieurs milliards? Une enquête interne sur les responsables de cet échec sera-t-elle ordonnée?

10.02 **Marc Verwilghen**, ministre: Le procureur général de Bruxelles m'a communiqué qu'il lui était impossible de fournir une réponse exhaustive compte tenu du délai très limité dont il disposait. Il a affirmé que la question serait examinée de près.

korte tijdsbestek, dat antwoord nog niet kon bezorgen. Hij heeft mij in elk geval toegezegd dat dit antwoord er zo vlug mogelijk zou komen. Ik vind dit onderwerp veel te belangrijk. Daarom is mijn voorstel om de zaak gewoon uit te stellen tot op het ogenblik dat ik het antwoord heb. Ik zal het u dan toezenden. Ook ik wil immers de juiste omvang van dat probleem kennen. Ik zou dus willen vragen om het antwoord uit te stellen tot volgende week. Er zal dan in elk geval een antwoord op elk van die vragen moeten worden gegeven. Het is te belangrijk om in een dergelijke zaak een ongenueanceerd antwoord te geven. Dat zou enkel een pervers effect kunnen hebben op de mensen die van de witteboordcriminaliteit een echt beroep willen maken.

10.03 Geert Bourgeois (VU&ID): Mijnheer de minister, ik begrijp dat u mij niet kunt antwoorden als u niet over de gegevens beschikt. Het verwondert mij een beetje dat de procureur-generaal u een dergelijk antwoord geeft. Via de pers heb ik immers vernomen dat hij wel degelijk toezicht heeft gehouden in deze zaak. Hij heeft zijn bezorgdheid geuit. Hij is ook tussengekomen bij de procureur. Het verwondert mij dus dat hij geen antwoord kan geven, ook al is het in een kort tijdsbestek. Ik kan u natuurlijk niet kwalijk nemen dat u niet antwoordt wat u niet weet. Ik vind het echter inderdaad belangrijk genoeg om op die vraag in openbare zitting terug te komen.

Mijnheer de voorzitter, ik stel bijgevolg voor dat mijn vraag wordt aangehouden. Mijnheer de minister, ik zal ze anders donderdag in de plenaire vergadering stellen. Ik zal nog zien. Ik wil toch dat over dit heel belangrijke dossier publiek klaarheid wordt geschapen.

De **voorzitter:** Ik stel voor dat ik de vraag gewoon volgende week terug op de agenda plaats. In de tamelijke korte tijdspanne voor een vraag op donderdag zult u waarschijnlijk niet alle aspecten beantwoord zien. Is het dus niet eenvoudiger van ze gewoon uit te stellen?

10.04 Geert Bourgeois (VU&ID): Wanneer zijn de vragen volgende week gepland? Ik zou met een probleem kunnen zitten.

De **voorzitter:** De vragen zijn gepland voor maandag.

10.05 Geert Bourgeois (VU&ID): Dat is voor mij enkel mogelijk als mijn vraag als eerste punt op de agenda zou staan. Ik hoor dat ze pas om 16 uur op de agenda staan.

De **voorzitter:** Neen, ze zijn voor maandag gepland.

10.06 Geert Bourgeois (VU&ID): Zijn ze gepland op maandag om 16 uur? Mijnheer de voorzitter, ik ga kijken in mijn agenda. Ik denk immers dat er voor mij dan een probleem is. Anders stel ik de vraag toch donderdag in de plenaire vergadering. Ik denk dat dit aan het parket-generaal toch voldoende tijd geeft.

De **voorzitter:** Ik zal het nagaan.

Je vous propose de vous communiquer sa réponse par écrit. Cette affaire est trop importante pour ne lui donner qu'une réponse peu nuancée.

10.03 Geert Bourgeois (VU&ID): La réponse du procureur général m'étonne dans la mesure où il a suivi cette affaire de près. Je propose que ma question soit réservée. Ou alors, je la pose à nouveau au cours de la séance plénière de jeudi.

Le **président:** Je peux remettre votre question à l'ordre du jour de la semaine prochaine. Je pense en effet que la limitation du temps de parole pour les questions orales en séance plénière ne soit trop contraignante.

10.04 Geert Bourgeois (VD&ID): Je crains fort que lundi je ne pourrais être présent à la commission.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

11 Vraag van mevrouw Leen Laenens aan de minister van Justitie over "het verplicht bevroren van tegoeden van twee Belgische personen" (nr. A897)

11 Question de Mme Leen Laenens au ministre de la Justice sur "le blocage obligatoire des avoirs de deux personnes de nationalité belge" (n° A897)

11.01 Leen Laenens (AGALEV-ECOLO): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, op vrijdag 31 januari werd ik gebeld door de personen in kwestie die mij reeds een halfjaar geleden met een heel dossier opzochten. Zij deelden mij mee dat er vanuit het Ministerie van Financiën een persmededeling werd verspreid aangaande een ministerieel besluit van 30 januari. Ik citeer daaruit: "Dit besluit is een wijziging van het ministerieel besluit van 17 februari 2000 betreffende de beperkende maatregelen tegen bepaalde personen of entiteiten die met het Al Quada-netwerk en met de Taliban van Afghanistan zijn verbonden. Door dit nieuw ministerieel besluit wordt het toepassingsgebied van de financiële sancties en van de verplichte bevrozing van de tegoeden uitgebreid overeenkomstig de lijst goedgekeurd op 23 januari 2003 door de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties en overeenkomstig de Europese regering nr. 145/2003 van 27 januari."

De nieuwe lijst heeft betrekking op twee personen van Belgische nationaliteit. Zij worden met naam en toenaam vermeld in het persbericht. Naar aanleiding van dit persbericht is de kwestie het hele weekend niet uit het nieuws geweest. Het stond in verscheidene kranten en er waren verscheidene televisie-interviews met de betrokkenen. Wat mij zorgen baart, is het feit dat er een gerechtelijk onderzoek tegen hen loopt dat tot op gisteren nog niet werd afgerond. Voor mij is iedereen onschuldig tot het tegendeel werd bewezen. Ik heb gisteren een persmededeling gevonden van onderzoeksrechter Vandermeersch waarin hij stelt dat de onderzoeksrechter over geen enkel element beschikt op basis waarvan hij de man in verdenking zou kunnen hebben gesteld. Dat is een persbericht dat werd uitgegeven door de onderzoeksrechter.

De rekening op naam van de VZW Stichting Wereldhulp, waarmee het allemaal is begonnen, werd reeds eerder bevroren. Nu werden ook de persoonlijke rekeningen bevroren. Het gaat hier om een gezin met vier jonge kinderen waaraan van de ene dag op de andere, zonder verwittiging van overheidswege, financieel alle bestaansmiddelen worden onttrokken. Dit lijkt mij duidelijk en over de hele lijn een overtreding van het Europees Verdrag van de rechten van de mens.

Ik kreeg dan ook graag een concreet antwoord op mijn volgende vragen. Werd België geconsulteerd door de Verenigde Naties vooraleer de namen van die personen werden toegevoegd aan de VN-lijst? Indien dit het geval was, heeft België daarbij dan rekening gehouden met het feit dat er terzake een gerechtelijk onderzoek loopt? Hoe moet ik dat rijmen met de rechten van de verdediging die werden geschonden, onder andere door het vrijgeven van de namen, niet alleen in de persmededeling, maar ook in de kranten. Ik denk dat er wat dat betreft zowel voor de persmededelingen van de ministeries als voor de journalistiek een deontologie bestaat. Hoe zal

11.01 Leen Laenens (AGALEV-ECOLO): Par un communiqué de presse du SPF Finances diffusé le 31 janvier 2003, nous avons appris que le champ d'application des sanctions financières et du gel obligatoire des avoirs serait étendu aux personnes et aux entités liées à al-Qaida et aux Talibans. Cette extension concerne deux personnes de nationalité belge qui ont été mentionnées nommément dans le communiqué.

Ces deux personnes sont l'objet d'une instruction mais toute personne est innocente jusqu'à preuve du contraire. Le blocage des comptes bancaires personnels des intéressés a pour effet de priver sans le moindre avertissement une famille comptant quatre enfants de tout moyen de subsistance financier. Il s'agit là d'une violation flagrante de la CEDH.

L'ONU a-t-elle consulté la Belgique avant d'ajouter à sa liste les noms de ces deux personnes? A-t-elle tenu compte de l'instruction en cours chez nous? Les droits de la défense ne sont-ils pas enfreints dans ce dossier? Comment l'Etat belge fera-t-il en sorte que la famille concernée reçoive malgré tout des moyens de subsistance? Jusqu'à hier soir, cette famille n'avait toujours pas été informée officiellement de la décision prise à son encontre. C'est un journaliste qui l'a avertie.

de Staat ervoor zorgen dat dit gezin dat zonder toegang tot zijn bankrekening geen middelen ter beschikking heeft, de noodzakelijke middelen ter beschikking krijgt om te overleven? Ik wil nogmaals zeggen dat het gezin in kwestie tot gisteravond op geen enkele manier officieel op de hoogte werd gesteld. Een journalist faxte hen de persmededeling door. Zo zijn ze het te weten gekomen. Ze zijn zelf naar de bank gegaan en daar heeft de bankdirecteur hen ingelicht over het feit dat de rekening bevroren was.

11.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, mevrouw Laenens, de bevrozing van tegoeden van de twee leden van Global Relief Foundation volgt uit de toepassing van een reeks resoluties van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties met betrekking tot de bestrijding van het terrorisme, meer bepaald de resoluties 1267, 1333, 1373, 1390 en 1452. Op 19 december 2002 werd door België de inschrijving gevraagd langs diplomatieke weg, door de minister van Buitenlandse Zaken in overleg met de eerste minister en de terzake bevoegde regeringsleden.

De hulporganisatie Global Relief Foundation komt sedert 21 november 2002 voor op de lijst van de VN van organisaties en personen die ervan worden verdacht het terrorisme te financieren. Dat is een geconsolideerde lijst, verbonden met resolutie 1390 van 2002 en met de paragrafen 4b van resolutie 1267 van 1999 en 8 c van resolutie 1333 van 2000.

De Belgische tak van deze organisatie kwam tevens op deze lijst voor en was actief op het Belgisch grondgebied. Op 3 september 2002 heeft het parket te Brussel een gerechtelijk onderzoek geopend. Krachtens resolutie 1390 van de VN worden de staten verplicht – België bijgevolg ook – om de gelden en andere financiële tegoeden of economische middelen van de personen, groepen, bedrijven en daarmee verwante entiteiten, opgenomen op de lijst opgesteld met toepassing van de resoluties 1267 en 1333 onverwijld te blokkeren. Gelet op onze internationale en nationale verplichtingen – de internationale zijn de resoluties van de Veiligheidsraad en de nationale is de wet van 11 mei 1995 – en ook conform het politiek engagement bij te dragen tot de bestrijding van het terrorisme, gelet op de gebeurtenissen van 11 september, bleek het noodzakelijk te zijn bedoelde personen op de geconsolideerde lijst te plaatsen.

De bevrozing van de tegoeden van de organisaties en van de personen die er van worden verdacht het terrorisme te financieren is een administratieve en voorlopige maatregel, die er inzonderheid toe strekt enige verdachte activiteit in de toekomst te voorkomen. Dat is dus preventief bedoeld. Die maatregel mag dus geenszins worden gelijkgesteld met gerechtelijke verbeurdverklaring of inbeslagname. Dat is van een totaal andere aard.

In antwoord op uw laatste vraag wens ik overigens duidelijk te onderstrepen dat de bevrozing van de tegoeden natuurlijk geen betrekking heeft op de gewone financiële verrichtingen die noodzakelijk zijn voor het leven van alledag. Daartoe heeft de Veiligheidsraad in paragraaf 1a van de resolutie 1452 van 20 december 2002 nauwkeurig omschreven dat de bevrozing niet van toepassing is op, ik citeer letterlijk: "...gelden noodzakelijk voor de basisuitgaven, daaronder begrepen de uitgaven voor levensmiddelen, huur of de terugbetaling van hypotheekleningen,

11.02 **Marc Verwilghen**, ministre: Le gel des avoirs de deux membres belges de l'organisation *Global Relief Foundation* découle de l'application des résolutions de l'ONU en matière de lutte antiterroriste. C'est la Belgique qui, par la voie diplomatique, a demandé le 19 décembre 2002 l'inscription sur la liste de l'ONU des noms des deux personnes évoquées. L'ONU soupçonnait déjà cette organisation d'aide de financer le terrorisme. Le 3 septembre 2002, le parquet de Bruxelles a ouvert une instruction.

Les Etats sont obligés de geler les fonds et autres biens financiers de personnes, groupes et entreprises figurant sur la liste. Il s'agit d'une mesure administrative et provisoire ayant un but purement préventif. Il ne s'agit pas du tout d'une confiscation ou d'une saisie judiciaire.

Ce gel ne concerne pas les moyens financiers ordinaires nécessaires à la vie quotidienne. La Belgique doit porter les exceptions de nature humanitaire à la connaissance du Comité du Conseil de sécurité de la résolution 1267. Je suis en faveur d'une telle notification si les personnes concernées par cette mesure de gel en expriment le souhait. Il est évident qu'une concertation doit avoir lieu à ce sujet avec les ministres des Affaires étrangères et des Finances.

geneesmiddelen, medische kosten, belastingen, verzekeringspremies en collectieve dienstverleningen". België moet deze uitzonderingen van humanitaire aard ter kennis brengen van het comité van de Veiligheidsraad van resolutie 1267. Ik ben voorstander van dergelijke kennisgeving in geval de personen voor wie de bevrozing geldt, daartoe de wens uitdrukken. Het spreekt natuurlijk vanzelf dat zoiets overleg veronderstelt met mijn collega's, meer bepaald van Buitenlandse Zaken en van Financiën.

11.03 Leen Laenens (AGALEV-ECOLO): (...) dat eerst de overheid die mensen daarvan op de hoogte brengt. Anders kunnen zij moeilijk de wens uiten om die uitzondering om humanitaire redenen te krijgen.

Twee. Ik heb u goed begrepen dat vanuit België langs diplomatieke weg in december aan de VN de vraag werd gesteld om hen op die lijst op te nemen. Het is wel degelijk België dat daarin initiatief heeft genomen. Mag ik daaruit dan ook afleiden dat dit initiatief mee is genomen op basis van resultaten van gerechtelijk onderzoek, of gebeuren die dingen gescheiden? Waar het mij om te doen is, is het spanningsveld van Belgische staatsburgers die beroep doen op het Belgisch gerecht en daarnaast de internationale afspraken in het kader van terrorismebestrijding. Ik denk dat voor beide het Europees verdrag voor de rechten van de mens geldt, net als de rechten van verdediging en dies meer. Mij is niet duidelijk in welke mate België vooraleer de vraag aan de VN te stellen, ook kennis heeft genomen van het mogelijk resultaat van een Belgisch gerechtelijk onderzoek.

11.04 Minister Marc Verwilghen: Wat betreft het eerste punt is het zo dat wanneer men die wens wil uiten, men in kennis moet worden gesteld.

Op dat vlak moet uw mening worden gedeeld; men moet hiervan op de hoogte worden gebracht en er moet een mechanisme van kennisgeving bestaan wil men kunnen reageren.

Dat is een eerste punt.

Het tweede punt is dat de beslissing werd genomen op 19 december 2002, langs diplomatieke weg. Dat betekent op basis van een aantal gegevens die Buitenlandse Zaken ter beschikking kreeg en die van diverse aard kunnen zijn, en niet noodzakelijkerwijze uitsluitend verband houden met het gerechtelijk onderzoek.

Ik trachtte u ook te laten aanvoelen dat het gaat om een administratieve maatregel die niet mag worden verward met een verbeurdverklaring of een inbeslagname.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

12 Vraag van de heer Geert Bourgeois aan de minister van Justitie over "de integratie van bepaalde personeelsleden van het Hoog Comité van Toezicht in de FOD Justitie" (nr. A899)

12 Question de M. Geert Bourgeois au ministre de la Justice sur "l'intégration de certains membres du personnel du Comité supérieur de contrôle au SPF Justice" (n° A899)

12.01 Geert Bourgeois (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer

11.03 Leen Laenens (AGALEV-ECOLO): Les personnes concernées doivent évidemment être informées du fait qu'elles peuvent exprimer un tel souhait.

La Belgique a donc pris l'initiative. Est-ce le résultat d'une enquête judiciaire?

11.04 Marc Verwilghen, ministre: Pour pouvoir exprimer ce souhait, il faut évidemment être informé de cette possibilité.

La décision a été prise le 19 décembre 2002 sur la base de données mises à disposition du département des Affaires étrangères, mais qui ne sont pas nécessairement liées à l'instruction judiciaire.

Il s'agit d'une mesure administrative et non pas d'une confiscation ou d'une saisie.

12.01 Geert Bourgeois (VU&ID):

de minister, dit is een korte vraag over de integratie van bepaalde personeelsleden van het Hoog Comité van Toezicht in Justitie.

Alle federale ambtenaren van niveau 1 krijgen vanaf 1 januari 2003 een lineaire weddeverhoging van 1%. Dat geldt ook voor de Federale Overheidsdienst Justitie, neem ik aan. Ik krijg het bericht dat een bepaalde ambtenaar de weddeverhoging niet krijgt. Het zou gaan om iemand die bij het Hoog Comité van Toezicht actief was als taaladjunct van de administrateur-generaal en hij is ook officier van gerechtelijke politie. Momenteel heeft hij bij Justitie de functie van taaladjunct van het directoraat-generaal van de Strafwetgeving. Het blijkt dat de weddeschaal van het Hoog Comité van Toezicht nooit in Justitie werd geïntegreerd. Ik ben daarover enigszins bezorgd, want destijds is een aantal mensen van het Hoog Comité van Toezicht naar de gerechtelijke politie overgeheveld, terwijl anderen naar Justitie werden overgeheveld.

Mijn vragen zijn de volgende. Klopt het bericht? Bevinden andere personeelsleden die van het Hoog Comité van Toezicht komen, zich in dezelfde situatie? Zo ja, hoe komt het dat dat na zes jaar nog niet werd opgelost? Bent u van plan om dat desgevallend op te lossen, mijnheer de minister?

12.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, mijn antwoord is kort. Ten eerste, het gewezen personeelslid van niveau 1 van het Hoog Comité van Toezicht dat in de FOD Justitie is geïntegreerd, heeft recht op de lineaire weddeverhoging van 1% vanaf 1 januari 2003. Ten tweede, er is slechts een personeelslid van niveau 1 in dat geval. Ten derde, de oude, hogere weddeschaal van het personeelslid werd bij de integratie behouden. Voor de aanpassing met 1% wordt onmiddellijk het nodige gedaan.

Il est accordé à tous les fonctionnaires de niveau 1 une augmentation linéaire de leur rémunération de 1 %, et ce à partir du 1er janvier 2003. Je suppose que cette mesure s'applique également aux fonctionnaires du service public fédéral Justice. Or, il me revient qu'un fonctionnaire ayant travaillé au Comité supérieur de Contrôle n'a pas droit à l'augmentation, étant donné que le Comité supérieur de Contrôle n'a jamais été intégré au département de la Justice. Cette information est-elle exacte? D'autres membres du personnel sont-ils dans le même cas? Quelles mesures le ministre a-t-il l'intention de prendre dans ce cadre?

12.02 **Marc Verwilghen**, ministre: Le membre du personnel en question a droit à l'augmentation linéaire de 1 % à partir du 1er janvier 2003. Une seule personne se trouve dans le cas. Au moment de l'intégration des services, l'ancienne échelle barémique du membre du personnel a été maintenue. Le nécessaire sera fait immédiatement pour appliquer l'augmentation linéaire de 1 %.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

*De openbare commissievergadering wordt gesloten om 16.34 uur.
La réunion publique de commission est levée à 16.34 heures.*